

מועצה מקומית אלפי מנשה

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 24

מיום ד', כ"ב באב תש"פ, 12.08.2020

משתתפים:

ראש המועצה	שי רוזנצוויג
חברת מועצה	רחל שטיינר
חברת מועצה	אורית שגיא
חבר מועצה	אלי כהן
חבר מועצה	משה אופיר
חברת מועצה	דליה נחום-לוי

חסרים:

סגן ומ"מ ראש המועצה	שירי זיידמן
חבר מועצה	אייל רוזנפלד
חברת מועצה	שלומית ארצי

נוכחים:

מנכ"לית המועצה	אודליה גוטל
גזבר המועצה	אילן דולב
יועצת משפטית	עו"ד גיתית שרמן
מבקר המועצה	יובל שוב

ישיבת מועצה מן המניין מס' 24 – 12.08.20
--

על סדר היום:

1. הכרות עם יובל שוב – מבקר המועצה הנכנס.
2. אישור פרוטוקול ישיבת מועצה 23 ופרוטוקול ישיבה מיוחדת – צו ארנונה 2021.
3. שאלות:
 - 3.1 דליה נחום לוי – סטטוס אזור התעשייה.
 - 3.2 אלי כהן – תחנת המשנה הזמנית.
 - 3.3 אלי כהן – ביצוע מדרכה מחדש בכביש הגישה לגבעת טל (המדרכה הצפונית).
 - 3.4 משה אופיר – מתי אקבל תשובות לפניות שלי לקבלת תשובות/מידע/חומרים מהמועצה.
4. הצעות לסדר:
 - 4.1 שלומית ארצי – השבת כספים לתושבים אשר שילמו 1,000 ₪ להבטחת זכויות בנופיה.
 - 4.2 אורית שגיא – התבטאות חמורה של מ"מ רש המועצה כלפי חברי המועצה באופוזיציה.
 - 4.3 משה אופיר – דיון בנושאים שבפרוטוקול ועדת כספים מעבר למחזור הלוואות.
 - 4.4 אורית שגיא – פניית המועצה למשרד הפנים בנושא הבקשה להפחתת תעריף הארנונה לשנת 2021.
5. מחזור מלוות.
6. לקיחת הלוואה וקבלת מענק במסגרת תוכנית ההבראה.
7. פתיחת תב"רים.

8. אישור תנאי שכר – מבקר המועצה הנכנס, יובל שוב.

9. עדכוני ראש המועצה.

שי רוזנצוויג:

ערב טוב. ישיבת מועצה מן המניין מס' 24. משתתפים איתנו רחל שטיינר, אורית שגיא, אלי כהן, משה אופיר, דליה נחום לוי. נוכחים: אודליה גוטל, אילן דולב, עו"ד גיתית שרמן וחבר חדש, יובל שוב. בפתח דברי אני מוסר בשמי ובשם חברי המועצה ועובדי המועצה לחברתנו דליה על מות אמה, בתיה אהרון, זכרונה לברכה. שלא תדעי עוד צער.

תודה.

דליה נחום לוי:

שי רוזנצוויג:

על סדר היום: הכרות עם יובל שוב. אחר כך אישור הפרוטוקול, שאילתות, הצעות לסדר, מחזור מלוות, לקיחת הלוואה במסגרת תוכנית ההבראה, פתיחת תב"רים, אישור תנאי שכר מבקר המועצה ועדכונים.

1. הכרות עם יובל שוב – מבקר המועצה הנכנס.

שי רוזנצוויג:

יובל שוב:

אז בואו נפתח ביובל, ברוך הבא. נעים מאוד. שמי יובל שוב. נשוי, אב לשלושה, סבא לנכדה שקיבלתי מתנה ליום הולדת 60 לפני כמה חודשים. ואני עובד מעל 30 שנה ברשויות מקומיות. בעמק המעיינות, הייתי באיזה מועצה אזורית, הייתי בעיריית מעלות, בכפר תבור נמצא כבר 10 שנים, פחות או יותר. מגוון תפקידים. הייתי מנהל חשבונות. עכשיו אני במועצה מקומית כפר תבור. הייתי מנהל חשבונות וגזבר וכל השנים ליוו אותי תפקידי ניהול מחלקת גבייה. לפני כשבע שנים גמרתי לימודי תואר שני כמבקר פנים, ואז הורדתי טיפה את העבודה שלי במועצה והתחלתי לעבוד בתור מבקר פנים בחלקיות משרה. עבדתי גם במפעלים אזוריים, שחיפשו ביקורות על כל מיני דברים שהם עושים, וגם בעמותות. עמותות מלכישוע, שמטפלת בנפגעי סמים על הגלבו. ועוד עמותה, כפר איזון, שמטפלת גם כן, משום מה זה

יצא גם כן בסמים. ואז הגעתי הנה.

אני חייב להגיד לכם שאני נורא אוהב את עבודת הביקורת מבחינה זאת שאתה בא ופוגש אנשים שיודעים לעשות את עבודתם בדרך כלל בצורה מסוימת, ואתה פשוט ככה מסתכל בתור מבקר על עבודתם מהצד. ואתה רואה אותם עם עוד כל מיני גופים שהם מקבילים אליהם ואתה יכול לתת ערך מוסף ותועלת לארגון שאתה עובד בו. והכי יפה בכל התהליך זה שבסוף אתה רואה שעלית על משהו, הראית משהו לכולם וכולם מיישרים קו, והארגון מתחיל לעבוד בצורה יותר יעילה, יותר מועילה, יותר פרודוקטיבית. וזה בעיני היתרון הגדול שיש לביקורת. לחפש איך לשפר ולייעל את הארגון.

הגעתי הנה לפני ארבעה שבועות בערך. בינתיים התחלתי יום בשבוע, כי הייתי צריך לחפוף בעבודה הקודמת שלי. ואני לומד להכיר את המועצה, את המחלוקות. אני קורא את כל דוחות הביקורת שהיו לפני. ועכשיו יש דוח ביקורת גם של משרד הפנים שקיבלנו לעיין וללמוד אותו. אז לאט לאט אני לומד את המועצה, איך היא עובדת.

זה ביקורות של משרד הפנים מ-2018. אין לנו 2019. כמה שאני יודע.

טיוטה ראשונה. יש לנו טיוטה ראשונה.

יש לנו 2019?

טיוטה ראשונה.

ואז לאט לאט אני לומד את המחלוקות ואני קובע לי פגישות. אודליה עוזרת לי. קובע לעצמי פגישות עם מנהלי המחלוקות. כדי להיפגש, להבין את תפקידיהם. כבר נפגשתי עם אילן, הייתי במחלקת הגבייה, קבעתי איתם פגישה. עם מחלקת הנדסה. וככה לאט לאט, להכיר את הארגון. ואז אפשר יהיה לראות איך אפשר לעשות פה את הדברים הרבה יותר, אפשר לנסות לשפר כמה שרק אפשר ולייעל

משה אופיר:

יובל שוב:

משה אופיר:

אילן דולב:

יובל שוב:

ולעשות את הכל, כמה שאפשר לשפר ולראות איך לשפר את הרשות, בתור מבקר, עם הסמכויות המוגבלות שיש בידי. זהו, בגדול.

איפה אתה גר?

משה אופיר:

אני גר במושב מולדת. זה ליד עין חרוד, בין עפולה לבית שאן. סחנה, מעיין חרוד, גן השלושה.

יובל טוב:

אתה בא משם לפה?

משה אופיר:

כן, שעה ורבע. מפה לשם זה טיול שנתי. משם לפה זה שעה ורבע. זה פשוט ככה לימדו אותי. ממש לא בעיה. זהו, ואני מאוד שמח על ההזדמנות שמקבלים אותי פה מאוד יפה וכולם פותחים את דרכם לפני, ומדברים איתי בפתיחות.

יובל טוב:

אתה דוגל בשיטה של מבקר המדינה החדש או של הקודם? בעניין מהות הביקורת.

משה אופיר:

תראה, אני דוגל בלהוסיף מועילות ויעילות לארגון. לשבח את הארגון זה לא כאילו חוכמה גדולה. החוכמה היא באמת לראות את הדברים שאפשר לשפר אותם. ממש לא ללכת להגיד שהכל מושלם. לחפש את כל הליקויים. לעלות ולתקן אותם. כמה שיותר מהר, כמובן.

יובל טוב:

אוקיי. מאחל לך בהצלחה.

משה אופיר:

תודה.

יובל טוב:

יובל, יש לך עבודה רבה. אנחנו רואים חשיבות רבה בתפקיד המבקר ונציב תלונות הציבור, בל נשכח. תלמד, תשאל, תחקור, תבדוק. תמצא את הליקויים. אף אחד פה לא מושלם. למרות שמשתדלים לעשות הכל טוב. אבל אין מה לעשות, תמיד יש ליקוי, אין דבר כזה. בכל מיני סדרי גודל. תמצא אותם, תייצר לך תוכנית עבודה, בשיתוף פעולה עם כל הגורמים פה. ותרגיש חופשי לעדכן אותנו מדי פעם. אתה לרשותנו ואנחנו לרשותך. אני מאחל לך בשם כולם בהצלחה ושהדרך חזרה תהיה יותר קצרה ממה שבאת. נראה לי שעכשיו הפקקים קצת השתחררו.

שי רוזנצוויג:

**2. אישור פרוטוקול ישיבת מועצה 23 ופרוטוקול ישיבה מיוחדת -
צו ארנונה 2021.**

שי רוזנצוויג: נעבור לסעיף השני על סדר היום. אישור פרוטוקול ישיבת מועצה 23. ופרוטוקול ישיבה מיוחדת של צו הארנונה 2021. יש הערות לגבי הפרוטוקולים? זה הזמן.

משה אופיר: כן, יש לי הערה. ביקשתי את הפרוטוקול לפני הישיבה הקודמת ולא קיבלתי. קיבלתי אותם אתמול בערב ולא הספקתי לעיין בהם. אין באפשרותי לעיין בפרוטוקול בצורה רצינית כשאני מקבל אותם. לכן אני מבקש לדחות את אישור הפרוטוקולים לישיבה הבאה. פעם הבאה אני מאוד מבקש להעביר אותם בזמן. פרוטוקול של 88 עמודים, ועוד פרוטוקול של לא יודע מה עמודים, ככה לא עובדים במועצה. לפחות שלושה, ארבעה ימים. מה גם שהישיבה הזאת נדחתה. הפרוטוקולים היו צריכים להיות מוכנים לישיבה הקודמת. אני ביקשתי לפני הישיבה הקודמת את הפרוטוקול מ-25.7. לא מבין למה צריכים לתת לי את זה 12 שעות לפני הישיבה. אני מבקש לדחות את האישור. ופעם הבאה, יותר חשוב, שיביאו לנו לפחות שבוע ...

שי רוזנצוויג: אני מקבל. אין לי התנגדות לדחות את זה לישיבה הבאה. בסדר, יהיה לך זמן לעיין. אני חושב ששלחנו על פי החוק.

משה אופיר: וגם, להעביר את הפרוטוקולים לא ברגע האחרון. ... להעביר אותם 24 שעות לפני הזמן.

שי רוזנצוויג: אני באמת לא רואה שום סיבה שלא נעביר את הפרוטוקולים בהקדם האפשרי. משתדלים לעשות את זה, ונשתפר להבא.

אודליה גוטל: אפשר לנסות אולי חלק ... אולי וכן להעביר את זה?

עקרונית אנחנו אמורים לאשר אותם בישיבה העוקבת, ולא לדחות את זה לעוד ישיבה. אז אם משה הוא היחיד -

אורית שגיא:

אבל לא הספקנו לקרוא את זה. העברתם את זה ממש על הרגע האחרון. לא הספקנו.

משה אופיר:

אני קיבלתי אתמול בלילה. את אומרת ששלחת אתמול בבוקר,

אלי כהן:

לא, לא, סליחה, משה. כולם קיבלו את זה אתמול בלילה, כיוון שהיתה תקלה. אודליה, באותו מייל שאת שלחת יום קודם, שבו צורפו של הפרוטוקולים, אז המייל עבר, אבל בלי הפרוטוקולים. ורק אחרי ההערה של משה אופיר, הלכתי לבדוק,

אודליה גוטל:

אבל שלחתי שוב,

אלי כהן:

בסדר, לא, לא, שי. גם אם שלחת שוב בבוקר, הגיע בלי הצרופות. הצרופות הגיעו ריקות, אוקיי? ורק אחרי שמה אופיר העיר ושלחת את שניהם בנפרד, כל אחד בנפרד, רק אז באמת זה הגיע. ולכן לא היה זמן לקרוא.

אודליה גוטל:

קודם כל, בסדר. אני מקבלת, מן הסתם. אבל אגב, במייל השני ששלחתי בבוקר, בגלל שהיתה בעיה עם המייל, ביקשתי שתאשרו שקיבלתם והכל בסדר.

אלי כהן:

נכון, ואף אחד לא אישר. והוא בערב כתב שזה הגיע ריק.

שי רוזנצוויג:

זה לא משנה. המסר עבר.

משה אופיר:

אני רוצה להגיד לך. את שולחת מייל בבוקר. את חושבת שאת מצרפת, בסדר, אני מבין את זה. ואת כותבת 'נא לאשר לי'. את חושבת שכל אחד פה צמוד למיילים מהבוקר עד הלילה וזה מה שיש לו פה לעשות? אני למשל את המייל שלך מהבוקר ראיתי בלילה, וכתבתי לך 'לא קיבלתי'. גם דליה קיבלה שהיא לא קיבלה. אני חושב, אני כבר לא יודע.

דליה נחום לוי:

לא הצלחתי -

שי רוזנצוויג:

לא קיבלו את הפרוטוקולים.

אם אף אחד לא אישר לך שהוא קיבל את זה, קודם כל קיבלתי, לא, אבל חשוב לי להעמיד את הדברים על דיוקם. קודם כל, אני מקבלת ובסדר. היתה תקלה טכנית ובסדר. אגב, כן קיבלתי אישורים מחלק מהאנשים שקיבלו את זה בבוקר. ככה שזה, שקיבלו בבוקר?	משה אופיר: אודליה גוטל:
כן.	משה אופיר: אודליה גוטל:
איך חלק מהאנשים קיבלו בבוקר, אנחנו לא יודעים, אבל אני יכול להראות לך את המייל -	משה אופיר: שי רוזנצוויג:
קיבלו את המייל. אבל ...	אלי כהן:
אני למשל כן קיבלתי.	שי רוזנצוויג:
אתה אולי, שי, כי זה פנימי.	אלי כהן:
יכול להיות. אנחנו נמנע את העניין הזה אם נוכל לשלוח פעם הבאה כמה ימים לפני. כי באמת לקרוא 80 עמודים,	שי רוזנצוויג:
לא, גם ראית כששלחת אותם אחד אחד, אולי זה גם גודל. תבקשו מה- IT לבדוק את זה.	אלי כהן:
טוב, אז את הסעיף הזה פשוט נצרף לישיבה -	שי רוזנצוויג:
יכול להיות שאצל חלק מהאנשים המייל הוא לא מספיק כבד שיכול לקבל לא יודע כמה, אולי כבד מדי לחלק מהאנשים.	משה אופיר:
את כתבת מאשרת, אבל אני לא מצאתי מה לפתוח.	דליה נחום לוי:
בסדר. אין מה לשלוח את זה. זה אצלכם. נדון בזה בישיבה הבאה.	שי רוזנצוויג:

3. שאלות:

3.1 דליה נחום לוי – סטטוס אזור התעשייה.

שי רוזנצוויג: נמשיך לסעיף הבא. שאלות. נתחיל בשאלתה הראשונה, של דליה. את יכולה לתת את ההרחבה.

דליה נחום לוי שלחה שאילתה עם הכותרת – סטטוס אזור התעשייה. השאלה אם כל הזוכים שילמו פיתוח, מדוע לא החלו העבודות עדיין. תשובתי, מחר, יום חמישי ה-13.8, תאריך האחרון להגשת הצעות למכרז לבחירת קבלן פיתוח לאזור התעשייה. ותתקיים גם באותו יום, מחר, פתיחת מעטפות של המגישים. תחילת העבודות מתוכננות עד לסוף חודש אוקטובר השנה. ולמען הסר ספק, לא כל הזוכים עדיין שילמו את כל הוצאות הפיתוח.

דליה נחום לוי: אז זה בא בעקבות, שתדע, רכילויות, שרוצים למשוך את -

שי רוזנצוויג: לא משהו שאני קיבלתי בצורה -
דליה נחום לוי: מסודרת. בשביל זה אמרתי, ריכולים ולחשופים.
שי רוזנצוויג: לנו חשוב להוציא את המכרז הזה. אנחנו כולנו תקווה שמחר, לכשייפתחו המעטפות,

משה אופיר: מי אמור לפתוח את המעטפות?
אודליה גוטל: יו"ר ועדת מכרזים של החברה הכלכלית. יועמ"ש, גזבר.

משה אופיר: אני רוצה להיות נוכח בזה.
אודליה גוטל: בבקשה.

משה אופיר: איזו שעה זה?
משה אופיר: אני חבר בוועדת מכרזים.

אודליה גוטל: כן. קודם כל זה מחר בשעה 14:00. אתה מוזמן להיות. ועדת המכרזים לא צריכה להיות.

שי רוזנצוויג: אתה צריך לאשר את זה בחברה הכלכלית. אתה יכול להיות משקיף.

אודליה גוטל: קודם כל אתה מוזמן. זה מחר בשעה 14:00.
משה אופיר: מחר בשתיים?

אודליה גוטל: אכן.
שי רוזנצוויג: שאילתה הבאה.

דליה נחום לוי: תודה.
אילן דולב: זה 14:30, משה.

משה אופיר: 14:30?

- אילן דולב: כן.
 משה אופיר: למה לא פותחת את זה בוועדת מכרזים של החברה הכלכלית?
 אודליה גוטל: כי הפתיחה של המעטפות זה לא כמו הבדיקה עצמה. מחר פותחים בשביל לראות. גם הקבלנים מוזמנים.
 משה אופיר: במועצה מי שפותח זה ועדת מכרזים של המועצה.
 אודליה גוטל: לא.
 עו"ד גיתית שרמן: המועצה ... יכולה להיות -
 אודליה גוטל: גם הפתיחה יכולה להיות -
 משה אופיר: במועצה, אני יושב במועצה הרבה שנים. הפתיחה נעשית אך ורק על ידי חברי ועדת מכרזים. כל השנים. אז אני מבקש שזה יהיה גם ככה בזה.
 עו"ד גיתית שרמן: זה לאו דווקא.
 משה אופיר: למה לא?
 עו"ד גיתית שרמן: פתיחה מספיק שיגיע ... ועדת מכרזים.
 אורית שגיא: אבל צריך לפחות ליידע את כל חברי הוועדה שמתקיימת פתיחת מעטפות? למה לא יידעו -
 עו"ד גיתית שרמן: א', אני זוכרת שזה נאמר.
 אורית שגיא: צריך לצאת זימון לכל חברי הוועדה. אני לא יודעת שזה ב-14:30 מחר.
 אודליה גוטל: חבר'ה, קודם כל אמרנו את זה בחברה הכלכלית עצמה, בדירקטוריון.
 אורית שגיא: אודליה, צריך לצאת זימון לחברי ועדת, נכון, זה נאמר. אבל את יכולה ליידע. מי שאת חייבת אחד, שיגיע כדי לפתוח,
 אודליה גוטל: אני חייבת את היו"ר.
 אורית שגיא: לדעתי גם לא את היו"ר. את יכולה נציג אחד מהוועדה. אבל לא משנה. אבל לפחות תיידעי את כל הוועדה.
 אודליה גוטל: אבל יידעתי את כל הוועדה -
 אורית שגיא: ... להוציא זימון לכל הוועדה.
 אודליה גוטל: אני לא צריכה להוציא זימון,

- אורית שגיא:** בוודאי שאת צריכה להוציא זימון. חברים, אני עובדת על פי הנהלים. אני לא חייבת להוציא זימון. אני עדכנתי -
- אורית שגיא:** מן הראוי להוציא זימון לכל ועדת המכרזים. מה זה מפריע?
- משה אופיר:** אני רוצה להבין. איפה כתוב שפתיחת מכרזים של החברה הכלכלית שונה מפתיחת מכרזים של הזה, ולא חברי ועדת המכרזים יושבים בישיבה בפתיחת, איפה זה כתוב?
- עו"ד גיתית שרמן:** קודם כל זה בשינויים המחויבים. כי זה לא אחד לאחד. הדינים זה אותם דינים. אבל ...
- משה אופיר:** אני רוצה לראות שכתוב שאפשר לפתוח את המכרז בצורה שאתם ביקשתם.
- עו"ד גיתית שרמן:** רגע, אני רוצה להסביר. הדיון הזה זה דיון על מכרז של החברה הכלכלית, על ועדת מכרזים של החברה הכלכלית. מן הראוי שהוא יתקיים בוועדת המכרזים של החברה הכלכלית. ועדת המכרזים של החברה הכלכלית תשב, תתכנס, תקבל את החלטותיה לגבי - אבל מחר אתם פותחים את זה.
- משה אופיר:** זה רק פתיחת מעטפות אבל.
- משה אופיר:** אני יודע, פתיחת מעטפות.
- עו"ד גיתית שרמן:** פתיחת מעטפות אין מניעה,
- משה אופיר:** פתיחת מעטפות, לפי דעתי ועדת המכרזים של החברה הכלכלית צריכה לפתוח את המעטפות.
- שי רוזנצוויג:** דעתך נשמעה. היועצת המשפטית חושבת אחרת.
- משה אופיר:** לא, אני לא יודע, אני רוצה לדעת על סמך מה היא חושבת את זה. אני רוצה לראות את החוק שזה. לפי דעתי זה לא נכון.
- אודליה גוטל:** גם במועצה מספיק שיו"ר ועדת מכרזים יפתח את המעטפה ביחד עם היועמ"ש.
- משה אופיר:** אני רוצה לראות אסמכתא לזה. ושתשלחי לי אסמכתא לזה.
- עו"ד גיתית שרמן:** בסדר. אחר כך.

- משה אופיר:** אני יושב בוועדת מכרזים של המועצה. תמיד ועדת המכרזים של המועצה פתחה את המעטפות. אני מקבל את השאלה שלך. היא תספק תשובה. ... רשויות מספיק חברי ועדה. מניסיון ברשויות אחרות, לפתיחת מעטפות, מספיק - אין לי באמת שום בעיה עם זה.
- שי רוזנצוויג:** אתה יודע מה? אם מספיק אחד, שלפחות יהיה ידוע של מי שרוצה לבוא. אני רוצה לבוא לראות.
- משה אופיר:** משה, אבל רגע. אנחנו חוזרים בלופ. הבנתי. אמרתי בסדר. אמרה שהיא תיתן לך. אתה גם מוזמן מחר כמשקיף.
- שי רוזנצוויג:** גם הקבלנים מגיעים מחר.
- משה אופיר:** כל מי שרוצה פה להגיע, שיגיע כמשקיף. באמת. זה פתוח לכולם.
- שי רוזנצוויג:** אני מבקש להבא להוציא הזמנות לכל חבר, ולא להסתמך על זה שאמרת לפני שבוע בישיבה, מי שזוכר ומי שלא זוכר.

3.2 אלי כהן – תחנת המשנה הזמנית.

- שי רוזנצוויג:** אלי כהן, תחנת המשנה הזמנית. מה היה תהליך פתיחת מקום לתחמ"ש, אילו גורמים בחנו את הנושא, האם נשקלו חלופות למיקום, אלו בדיקות בטיחותיות והיבטי קרינה נעשו, האם נלקחו במקום שיקולי המיקום. ככל שיש תיעוד, אשמח להצגתם. עוד פעם אני אומר, שאילתה צריכה להיות יותר ממוקדת. שאלה אחת. זה לא רצף ארוך של שאלות. אני מעיר את זה. אבל תמיד אפשר לעשות דיון, אפשר לעשות את זה בשאלה אחת. אשמח לקבל סקירה על אופן בחירת המיקום. להתייחס להיבטים של בטיחות, קרינה. בסדר?
- אלי כהן:** אז זה בדיוק מה שכתוב. אתה יכול להתייחס לכמו

שאמרתי,

בסדר. אז ככה אני מתייחס לזה. אני רק אומר איך כותבים שאילתה. לכן זו שאילתה ולא הצעה לסדר. בסדר? תשובתי, מרגע שתוקצבה לנו הצבת תחנת המשנה הניידת, החל הליך למציאת מקום מיטבי לתחנה מסוג זה, כלומר ניידת. בוצעו מספר פגישות וסיורים בהשתתפות הגורמים שבחנו את הנושא, והמיקומים. ביניהם חברת חשמל, מהנדסת המועצה, קמ"ט חשמל, קמ"ט איכות הסביבה וגורמים נוספים מהמועצה. לבסוף נבחר המיקום הנוכחי, אשר עונה על כל הדרישות של חברת החשמל מבחינת גישה, ניידות, קרבה למתח עליון ועמידה בדרישות המועצה מבחינת מרחק ונראות. השפעה סביבתית ובטיחותית. לפי חברת חשמל, אין סכנת קרינה על הציבור מהתחמ"ש במיקום זה. ולאחר שהתחנה תותקן, יבוצעו בדיקות שיוודאו שאכן זה המצב.

אני הנחיתי שבנוסף לבדיקה שמבצעת חברת חשמל, גם אנחנו נבצע בדיקת קרינה עצמאית ובלתי תלויה משלנו.

אוקיי, אני מקבל, מבין. אני רק רוצה לציין שאני העליתי את השאילתה בעקבות פניות תושבים אלי, זה לא שהמצאתי את זה או חשבתי לבד. ואני רוצה לבקש בהזדמנות הזאת, כמו שאתה אומר שאתה תנחה לבצע בדיקה שלנו לגבי קרינה, שתיידע ותפרסם אותה מבחינת לו"ז ותוצרים, כי אנשים בצדק חוששים לבריאותם. במיוחד אלה שגרים שם קרוב.

אלי כהן:

הוא מדבר על בדיקת קרינה אחרי שהתחמ"ש יעמוד במקום. אתה מדבר על בדיקה מוקדמת.

אורית שגיא:

כן, והוא טוען בתשובה, אני הבנתי טוב. הוא טוען בתשובה שנעשתה בדיקה, גם על ידי חברת חשמל, וגם על ידי איכות הסביבה, ובעת בחירת המיקום זה מה שכתוב שם. וזה בסדר, וזה תקין. ואומר שיעשה

אלי כהן:

עוד אחת אחרי הביצוע. ואני אומר שיראה גם אחרי הביצוע. שיפרסם את זה פשוט.

איפה המיקום של התחמ"ש?

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

בדרך בכביש הגישה לגבעת טל, יש קצת אחרי האמצע ירידה לכביש ביטחון. עוד למטה. יש שם מרחק מספק. גם לא רואים אותו. זה מתחת לוואדי. די קרוב יחסית למטווח. קצת מאחוריו. לא רואים אותו. דמיינו לכם, זה בסך הכל לא מבנה, זה טריילר כזה, שעומד על ארבע גלגלים מקבעים אותו. הטרילר הזה כמה שנים יספק אותנו. ואז באיזשהו שלב יוציאו אותו משם ויחברו אותנו לתחמ"ש קבועה. אנחנו רצינו שזה יעמוד בכל הדרישות מבחינת נראות. שפחות יראו את זה, פחות יפריע. יהיה מרחק מהמגורים. מן הסתם זה לא משהו שרצינו לשים אותו בקרבת מגורים. וגם שזה יהיה נגיש, קרוב למתח ולכל מה שצריך, כדי שיוכלו לעשות את זה כמה שיותר מהר.

אלי כהן:

משה, אם אתה מכיר את התקנים וכאלה, אני לא מדדתי, אבל אני מעריך שבסביבות 50 עד 70 מטר אווירי מהבתים.

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

70 מטר, לא יודע. תחמ"שים אני לא מתמצא.

חברת חשמל עשו את הבדיקות שלהם. אם חלילה תימצא איזשהי בעיה, אנחנו לא נחיה איתה. הם יצטרכו,

אלי כהן:

אתה יודע שלהזיז אותה, והנה, אתה תיכף תענה על השאלתה הבאה, להזיז אותה זה הרבה יותר מסובך מאשר -

שי רוזנצוויג:

ולכן הם לקחו את הזמן. אנשי המקצוע באו ועשו את כל הבדיקות.

אלי כהן:

אומר שבדקו. אם אפשר לפרסם את הבדיקה גם שבוצעה כבר, זה יהיה מצוין. באתר של המועצה.

שי רוזנצוויג:

זה סיורים. זה לא בדיקה שבוצעה. אתה יודע, זה התנהלויות בפגישות, באי-מיילים. את הקרינה, יש

או אין, אתה צריך לעמוד בסטנדרט מסוים. מרחק
מזה. ברגע שמצאו את המיקום והוא טוב, אחרי
שמתקינים אתה בודק לראות אם יש איזשהי הפרעה
סביבתית. בודק קרינה. ואם אין, אז -

... תחמ"ש. מישהו יודע?	משה אופיר:
לא יודע להגיד לך בעל פה.	שי רוזנצוויג:
אז בוא תסתכל -	משה אופיר:
בדיקת הקרינה מתבצעת רק לאחר -	אודליה גוטל:
מה ההספק של התחמ"ש?	משה אופיר:
רגע, שי. היו שנים שהמועצה היתה עורכת בדיקות קרינה בכל -	דליה נחום לוי:
זה אנטנות, זה משהו אחר.	משה אופיר:
לא באנטנות. בכל עמודי חשמל -	דליה נחום לוי:
כן, כן. זה החדרי טרנספורמציה שפזורים ביישוב.	אלי כהן:
גם עמודים. יש את העמודים המרכזיים, כמו סלעית דרור.	דליה נחום לוי:
נכון, זה בדיוק חדרי הטרנספורמציה שנמצאים ...	שי רוזנצוויג:
אבל זה לא כמו תחמ"ש. תחמ"ש זה הרבה יותר חזק.	משה אופיר:
אבל שם זה בתוך בתים. פה זה רחוק מבתים.	דליה נחום לוי:
פה זה לא. פה זה ממש לא. זה רחוק, זה מוסתר וזה גם במצב שאתה נגיש לתחזוקה ולא נגיש לציבור מבחינת זה שהוא נמצא בכלל בשביל ביטחון שאין עליו, הציבור לא אמור להסתובב שם.	שי רוזנצוויג:

3.3 אלי כהן - ביצוע מדרכה מחדש בכביש הגישה לגבעת טל (המדרכה הצפונית).

שי רוזנצוויג: שאילתה הבאה, אלי כהן. כביש הגישה לגבעת טל.
המדרכה הצפונית. בחודש האחרון, לאחר שהסתיים
ביצוע אבנים משתלבות עם המדרכה הצפונית ...
מחדש על מנת להכניס כבל, סוג של חוסר תכנון,
בסוגריים. יחד עם זאת, בימים אלו סוגרים ומבצעים

את המדרכה מחדש, הפעם לא באמצעות אבנים משתלבות כמו שביצעו וסיימו לפני כחודש, אלא באמצעות אספלט שחור. מדוע? ... ביצוע אבנים משתלבות לאספלט שחור, שמתבלה מהר יותר יחסית לאבנים המשתלבות. ולבטל את היבט הנראות. מדובר במדרכות. תשובה שלי. בשבועות האחרונים המדרכה נבחרה על ידי חברת חשמל מהאייטם הקודם על מנת להעביר את התשתית לתחמ"ש הניידת. בסיום העבודות המצב הוחזר לקדמותו על ידי חברת חשמל. אין שינוי ביצוע. כרגע ישנם מקומות שסגרו באופן זמני על ידי אספלט כי זה מהיר יותר וזול. מקומות שיצטרכו עוד לפתוח אותם בהמשך הקרוב. בשאר האזורים האספלט היה לפי התכנון המקורי וכבר החזירו אותו.

לגבי האמירה של חוסר תכנון, אכן אף אחד לא צפה שנצליח לקדם ולאשר תחמ"ש ניידת כל כך מהר. לשמחתי הצלחנו לעשות זאת ומרגע שזה קרה, ביצענו את התאמות הנראות והיעילות ואני שמח על כך. העבודה שפתחה חברת חשמל אמורה להימשך עוד כחודש. אני מדבר על התשתיות.

כשיסיימו את התחמ"ש, יחזירו את האבנים המשולבות?

דליה נחום לוי:

כן. איפה שצריך להחזיר.

שי רוזנצוויג:

זה מה ששי כותב פה. אבל אני רוצה להגיד,

אלי כהן:

לכל האורך זה אספלט.

שי רוזנצוויג:

לא, לא לכל האורך. יש מקטעים. תראה, ואמר וכבר בוצע ונחפר מחדש,

אלי כהן:

היינו צריכים לפתוח את זה שוב.

שי רוזנצוויג:

כן, אבל להבדיל מקטעי האספלט הזמני, שרואים אותם שהם אספלט זמני, הם סגרו את המדרכה שהם חפרו, גם במקומות שהיו אבנים משתלבות. הם סגרו באספלט. אומר לך את זה מידיעה. ומה שאתה אומר שזה זמני ויוחלף שוב. כל מה שהם סגרו

אלי כהן:

ונראה מושלם ולגמרי, יוצא ויוחזר להיות אבנים משתלבות?

שי רוזנצוויג:

ממש לא. הצד השמאלי, אם אתה עולה בגבעת טל, הצד הימני הוא מדרכה של אבנים משתלבות. הצד השמאלי הוא אספלט. מלמטה עד למעלה. בשליש האחרון שלו, איפה שיש את המפרצונים כביכול, שגם אותם אנחנו רוצים להראות, יש שם אבנים משתלבות, כי שם עשו את זה כחלק מהתכנון לבנייה עתידית. אבל כל הכביש, כשליש ממנו, הוא אספלט. אותו פתחו ומשלימים אותו.

אלי כהן:

אז אני רוצה להגיד לך שמאחר ואני הולך שם ורץ שם כל ערב, אני יודע בדיוק איפה היו אבנים משתלבות, ואיפה לא. אז תראה לי.

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

אתה צודק שבחלק מהדרך הזו יש אספלט והיה אספלט מאז ומתמיד. אבל אני אומר לך בוודאות שבמקומות שכבר נעשו אבנים משתלבות, פירקו אותם ושמו אספלט.

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

יכול להיות שאתה מדבר על סרפנטינות? לא, לא.

שי רוזנצוויג:

מה שאני אומר, כדי לעשות את זה קצר, בוא נלך, תראה לי. האמירה, וביררתי את זה, מול המפקח והקבלנים, שמה שהיה יוחזר. ומה שיש כרגע, מבחינת האבנים, יש מקומות שבהם צריכים לפתוח ולהשחיל, לעשות עוד השחלות ולעשות עוד תיקונים. הוא אמר לי 'אני יודע. מה שהיה יחזור'. בוא תראה לי את המקומות האלה, תסמן לי, כדי שאני אעשה איתו וידוא ואגיד לו 'במקומות האלה אנשים שהולכים הם',

אלי כהן:

אז האינטרס של הקבלנים הוא ברור. להחזיר אספלט ולא אבנים משתלבות. ואני אראה לך את הנקודות. בוא נקבע שנעשה שם סיור ביחד. אני הצעתי.

- שי רוזנצוויג:** שיגיד לי ונעשה את הבירור. זה הכי קל שבעולם, בסדר? בסוף, זו התשובה שלי, שמה שהיה, זה מה שצריך להיות בסוף, גם אם יש אקספטן טסט. אנחנו צריכים לקבל את הדבר הזה.
- אלי כהן:** כן, אבל אנחנו רואים דברים בהווייתם. אתה יודע, לחכות. הכביש הזה כבר שלוש שנים. זה איכות חיים של אנשים. ברגע שאתה רואה את הטעות בהתהוות, יש לך אפשרות לתקן.
- שי רוזנצוויג:** אתה טוען שזו טעות.
- אלי כהן:** אני טוען שזו טעות כיוון שלפני חודש היתה שם אבן משתלבת. לפני חודש.
- שי רוזנצוויג:** אז הקבלן שהתחיל לפני חודש לעבוד שם ופתח את הכל טוען שזה לא. אז יש פה איזה ויכוח. בוא תעביר אותו לשטח. כולנו היינו שמחים שיפתחו עוד אלף פעם את המדרכות האלה. העיקר שיהיה לנו תחמ"ש.
- אלי כהן:** לא, לא, אף אחד מאיתנו לא שמח שיפתחו את זה עוד אלף פעמים.
- שי רוזנצוויג:** אני באופן אישי רוצה את התחמ"ש, ואם זה אומר לפתוח את המדרכות, לסגור, לפתוח, לסגור, העיקר שעוד חודש זה יסתיים.
- משה אופיר:** אני לא יודע למה הם שמים אספלט. לפי דעתי יותר קל לפתוח, אבל -
- אלי כהן:** הם פירקו את האבנים המשתלבות, חפרו את התעלה,
- משה אופיר:** אז למה הם שמו אספלט? היו צריכים להחזיר אבנים משתלבות.
- שי רוזנצוויג:** החזירו אספלט כי 90% מהכביש הזה הוא אספלט.
- משה אופיר:** ... שהיו אבנים משתלבות. יותר קל להחזיר אבנים משתלבות מאשר להחזיר אספלט.
- שי רוזנצוויג:** זה מה שטוען הקבלן, ואני כאחד שמסתכל על השורה התחתונה, ממילא זה כביש שעובדים בו כרגע, לא הולכים ולא רצים, יש בו עבודה. כשהוא

יסיים, זה אמור להיות כמו שזה היה.

3.4 משה אופיר – מתי אקבל תשובות לפניות שלי לקבלת תשובות/מידע/חומרים מהמועצה.

שי רוזנצוויג: משה אופיר, מתי אקבל תשובות -

משה אופיר: מתי כתבת את התשובה הזאת? זו תשובה שלך?

שי רוזנצוויג: מתי אקבל תשובות לפניות שלי לקבלת תשובות. מאידך חומרים מהמועצה, כגון קבלת נייר מכתבים של המועצה, שמות מקבלי הקצאת קרקע, עותק מהזמנות כפי שמצוין, המתנ"ס למתנות הוקצו 45,000 שקל. התשובה שלי,

משה אופיר: אפשר לקבל את התשובה בכתב?

שי רוזנצוויג: כן. זה שלו?

אודליה גוטל: כן.

שי רוזנצוויג: הוזמנת לגשת למזכירת הלשכה ולקבל. אני הזמנתי אותך באופן אישי. בחרת שלא לעשות זאת, ולמרות זאת ביקשתי להעביר לך אחר כבוד נייר מכתבים פיזית, ... הולכת להביא אותו. שמות מקבלי ההקצאה הועברו אליך, וכנ"ל עותקים שונים של הזמנות שביקשת. לגבי הזמנות ספציפיות, גזבר המועצה התבקש להעביר לך אותם שוב בהקדם. בסדר? להעביר אותם אם אפשר היום.

משה אופיר: סיימת?

שי רוזנצוויג: אתה רואה שכן.

משה אופיר: אוקיי. צר לי להגיד, אבל התשובה שלך אין קשר בינה לבין המציאות. אני מדבר בלשון עדינה. לא הוזמנתי לגשת למזכירות מעולם. אתה אומר שאתה הזמנת אותי באופן אישי. לא היו דברים מעולם. למרות שלא עשית את זה, אם אתה אומר שאני מוזמן למזכירות אז אני אבוא ואני אקח את זה. אבל פשוט, למען הסר ספק, מה שאמרת, להד"ם. לא היו דברים מעולם. שמות מקבלי ההקצאות אכן קיבלתי

מאודליה במייל. אבל קיבלתי את זה אחרי שהעליתי את השאילתה. לגבי עותקים של ההזמנות שביקשת, אתה טוען שקיבלתי? אז אני אומר לך אותו דבר כמו לגבי המכתבים. להד"ם. מעולם לא קיבלתי שום דבר ממה שביקשתי ולא הודיעו לי לבוא לקחת. שום דבר. לא היו דברים מעולם.

עכשיו, מכיוון שאתה אומר שאתה מעביר לי את זה שוב, אז אני לא אעשה מזה עניין, אבל למען הרקורד לא הייתי מעלה שאילתה כזאת אם הייתי מקבל את הדברים או הייתי מוזמן. זה מה שיש לי להגיד לגבי התשובה הזאת.

אני רק אוסיף משפט. אנחנו משתדלים לענות לכולם ובזמן מהיר. איפה שאתה חש שאתה לא מקבל תשובות, אתה יכול לפנות אלי באופן אישי. אני זוכר שהזמנתי אותך בישיבת המועצה.

שי רוזנצוויג:

אני העליתי את זה בישיבת המועצה הקודמת. אני אגיד את אותו דבר. אז אמרת 'עברו רק שבועיים מהזמן שביקשת. תן לנו יותר זמן'.

משה אופיר:

לא ניכנס, לא ניכנס.

שי רוזנצוויג:

עכשיו כבר עבר חודש וחצי מהישיבה הקודמת עד לישיבה הזאת, ועדיין לא קיבלתי. אז אני מבין שהנימוק של זמן הוא כבר לא תקף.

משה אופיר:

אני לא חושב.

שי רוזנצוויג:

אז עכשיו יש נימוקים אחרים?

משה אופיר:

אני לא חושב. אני משווה את עצמי לתשובות שקיבלת בעבר, אפילו בקדנציה הקודמת, ואני רואה שחל -

שי רוזנצוויג:

מי הזמין אותי?

משה אופיר:

אני רואה שחל שיפור משמעותי.

שי רוזנצוויג:

כל ההזמנות וזה לא קיבלתי. לא הזמינו אותי ולא קיבלתי. אבל עכשיו אם יציעו לי, אז בסדר. שיציעו לי.

משה אופיר:

4.1 שלומית ארצי – השבת כספים לתושבים אשר שילמו 1,000 ₪ להבטחת זכויות בנופיה.

- שי רוזנצוויג:** הצעות לסדר. שלומית ארצי לא נמצאת פה.
- משה אופיר:** אז אני רוצה להעלות במקומה את הנושא הזה.
- שי רוזנצוויג:** היא ביקשה שאתה תעלה במקומה?
- משה אופיר:** היא לא נמצאת פה. גם אם היא לא ביקשה, אין פה זה. אם הבן אדם לא נמצא,
- שי רוזנצוויג:** שלא תבין. אין לי בעיה לדון בזה.
- עו"ד גיתית שרמן:** היא צריכה לבקש.
- משה אופיר:** היא לא צריכה לבקש.
- עו"ד גיתית שרמן:** היא צריכה לבקש.
- משה אופיר:** בבקשה. תראי לי בתקנון. תראי לי בתקנון.
- עו"ד גיתית שרמן:** בבקשה. "הצעה לסדר היום, יביא אותה בפני המועצה מגיש ההצעה או מי שהמגיש ביקש ממנו להגיע".
- משה אופיר:** כן, טוב, בסדר.
- עו"ד גיתית שרמן:** אפשר לדחות את זה למועד שהיא תהיה.
- משה אופיר:** זאת אומרת, על סמך מה שאת אומרת, אם יש איזה נושא לסדר היום,
- עו"ד גיתית שרמן:** ושהיא יודעת שהיא לא מגיעה.
- משה אופיר:** סליחה רגע, אני לא סיימתי. שבוער בו ורוצים להעלות אותו הרבה אנשים, אבל ביקש להעלות אותו, נגיד רחל ביקשה להעלות אותו, ואני גם כן רציתי להעלות אותו, אבל ראיתי שרחל מעלה אותו, לכן אני לא אעלה את אותו דבר, נכון? כי אני מקבל סדר יום, אני רואה שרחל ביקשה להעלות נושא שברומו של עולם. ועכשיו רחל מהסיבות שלה, כאלה ואחרות, החליטה שלא להעלות. זאת אומרת שאני לא יכול לדבר על זה. אני מנוע מלדבר על זה.

- עו"ד גיתית שרמן:** זה לא אותו דבר. ואם היא היתה מבקשת ממך, משה אופיר:
- לא, היא לא מבקשת ממני.
- עו"ד גיתית שרמן:** ... שהיא מסירה את זה.
- משה אופיר:** אם נגיד יש לה סיבות שהיא לא רוצה שזה יעלה על שולחן המועצה.
- עו"ד גיתית שרמן:** אוקיי. אז בישיבה הבאה אתה תגיש את הבקשה.
- משה אופיר:** זאת אומרת כל נושא שחשוב פה, ברגע שמישהו מפה,
- רחל שטיינר:** לא, יש לך אופציה. בישיבה הבאה להגיש.
- משה אופיר:** אה, בישיבה אחרי זה. אז אני מבקש בטלפון שתיתן לכם אישור.
- שי רוזנצוויג:** היא יכולה לתת בטלפון.
- משה אופיר:** היא תיתן אישור בטלפון. לא כתוב איך תיתן אישור. היא תיתן לכם אישור. תאמינו לי, היא תיתן לכם אישור.
- שי רוזנצוויג:** טוב, אני מתקדם להצעה הבאה של אורית. התבטאות חמורה של ראש המועצה. אתה יכול לעשות, אבל לא צריך פרשנות. תעשה, אתה יכול לצאת החוצה, לעשות את הטלפון שלך.
- משה אופיר:** בסדר. אז אני אגיד לכם שהיא אישרה לי.
- עו"ד גיתית שרמן:** אנחנו צריכים לשמוע שהיא אישרה. אם זה לא בכתובים.
- שי רוזנצוויג:** אני למען הסדר הטוב, אין לי בעיה.
- עו"ד גיתית שרמן:** כן, אבל זו הצעה שלה. במקרה יש לה אולי את אותו אינטרס. אבל צריכים להבין שאם זו הצעה של מישהו, הבן אדם עצמו רוצה לבוא ולהציג.
- משה אופיר:** אם היא מאשרת לי,
- אודליה גוטל:** בסדר, אבל משה. בוא תדבר איתה רגע, שתשלח לך אס.אמ.אס. שהיא מאשרת לך להציג ונתקדם.
- משה אופיר:** מישהו חושב שאני אשקר?
- שי רוזנצוויג:** מישהו אחר רוצה להציג את זה, במקום משה?
- אורית שגיא:** לא, הוא ביקש. אז למה -
- שי רוזנצוויג:** הוא אחד האנשים ... טוב, בואו נתקדם. לא משנה,

אבל בואו ניתן לו לקבל את האישור. זה גם משהו.

4.2 אורית שגיא – התבטאות חמורה של מ"מ ראש המועצה כלפי חברי המועצה באופוזיציה.

שי רוזנצוויג: אורית רצתה להעלות התבטאות חמורה של מ"מ ראש המועצה כלפי חברי המועצה באופוזיציה. ביקשתי מאורית לדחות את זה לישיבה הבאה כי שירי לא נמצאת פה מסיבה אישית וחשוב לי שהיא תהיה פה ותוכל להגיב. היא הסכימה ואני מודה לה. משה אופיר?
משה אופיר: היא לא עונה.

4.3 משה אופיר – דיון בנושאים שבפרוטוקול ועדת כספים מעבר למחזור הלוואות.

שי רוזנצוויג: משה אופיר, דיון, לגבי אורית, דחינו את זה לישיבה הבאה.
אורית שגיא: שירי לא נמצאת. נעשה את זה בישיבה הבאה.
שי רוזנצוויג: משה אופיר, דיון בנושאים שבפרוטוקול ועדת כספים מעבר למחזור הלוואות. בבקשה.
משה אופיר: בישיבת ועדת כספים אני העליתי את הנושא, זה מופיע בפרוטוקול, לגבי העברת כספים למתנ"ס. אני כידוע לכם טוען שמה שנעשה הוא לא תקין. אני קיבלתי תשובה מראש המועצה, שלומית קיבלה תשובה מראש המועצה, וגם היועצת המשפטית ענתה לי שמכיוון שכל תקציב התמיכה של המועצה במתנ"ס, 950,000 שקל או משהו כזה, אני לא זוכר בדיוק את המספר.
דליה נחום לוי: 960.
משה אופיר: בסדר גמור, 960, מופיע בסעיף 1, למען הפרוטוקול 182400810.
דליה נחום לוי: זה רק בשנים האחרונות.

- משה אופיר:** אוקיי, אני לא יודע, זה לא משנה.
- דליה נחום לוי:** אני מציינת עובדה.
- משה אופיר:** אוקיי. מכיוון שתקציב התמיכה או הכסף, זו לא תמיכה, זה כסף שעובר למתנ"ס, עובר כולו תחת סעיף 1, ציינתי קודם את המספר שלו, לכן לפי דעת היועצת המשפטית, הגזבר וגם ראש המועצה לא כתב את זה ככה, אבל לא משנה, לא ניכנס לזה, המתנ"ס יכול לעשות עם הכסף הזה מה שהוא רוצה והוא לא מחויב לא לתת דיווח למועצה.
- עו"ד גיתית שרמן:** זו ממש לא התשובה שלנו. ממש לא. אולי -
- משה אופיר:** סליחה, תני לי להשלים מה שאני רוצה להגיד.
- שי רוזנצוויג:** יש לו אבל את הזמן שלו. את יכולה להגיב אחר כך.
- משה אופיר:** זו הצעה לסדר יום. אני יכול להעלות אותה?
- עו"ד גיתית שרמן:** אבל אל תטעה.
- משה אופיר:** אני לא טועה בשום דבר. ראש המועצה וגם את כתבת שהסכום הזה עובר למתנ"ס בסעיף 1, וגם הגזר חזר על זה, ולכן למועצה אין לה שום say בשימוש של הכסף הזה. ככה זה נאמר. זה הכל. והמועצה לא יכולה להתערב בזה. ראש המועצה אפילו כתב, בשאלה שלו של השאילתה שזה בא מתקציב כזה, אירועים, וכו'. אפילו לא כתב את מה שאתם אמרתם. אני כמובן אמרתי בישיבת המתנ"ס שהדבר הזה לא נראה לי.
- שי רוזנצוויג:** בישיבת המתנ"ס? אני שואל להבין אם שמעתי נכון. בישיבת המתנ"ס?
- משה אופיר:** ישיבת ועדת כספים, סליחה. אמרתי בישיבת ועדת כספים שזה לא נראה לי. והחלטנו שלהבא, כספים שעוברים למתנ"ס יעברו לא בסעיף אחד אלא בסעיפים צפויים. סעיף אירועים, סעיף זה וסעיף זה וסעיף לכל אירוע. ואנחנו נעמוד על זה שבתקציב הבא הכספים יועברו למתנ"ס צבועים. שלא יהיה פה חופש פעולה לעשות מה שרוצים. אבל זאת לא הנקודה. הנקודה היא, נקודה יותר חמורה בעיני, אני

אמרתי בישיבת ועדת כספים, וזה לא מופיע בפרוטוקול, ביקשתי להוסיף את זה, היה זמן להתנגד, לכן אני אתייחס לזה. אני אמרתי שלאור מה שקרה, אני אבדוק במשרד הפנים בחיוב אישי האם כל הסידור הזה הוא תואם את הוראות החוק והאם מה שנעשה פה חוקי. נבדוק במשרד הפנים. התגובה של הגזבר הדהימה אותי. הוא אמר שבמידה וחבר מועצה, אני, חבר ועדת כספים, יפנה למשרד הפנים בנושא הזה, הוא יפסיק להעביר מידע לחברי ועדת כספים.

אני לא אמרתי את זה!

אל תענה. תענה בזמן שלך!

לא, אל תכניס לי מילים לפה! לא!

אני מבקש, אני מבקש שתשתיק אותו.

אבל למה שיגיד דברים לא נכונים!?

אני אסביר לך.

לא, לא, חכה שנייה. הוא ... לא שומע אותי, איך הוא שמע אותי אז?!

שנייה רגע. שיגיד את מה שהוא חושב. זה הזמן שלו. תכבד. אחרי זה יהיה לך זמן להגיב, תגיב. בבקשה.

אוקיי. זה דבר אחד שרציתי להגיד, לגבי נושא שהיה בוועדת הכספים, שרציתי להתייחס אליו. הנושא השני שרציתי להתייחס אליו. בוועדת הכספים, את מעלה את סעיף 4.4?

רשום. אני מעלה, כן.

את מעלה את זה? אוקיי. אז בסעיף הזה אני אתייחס במסגרת מה שהוא לא ...

בסדר גמור.

מה זה הסעיף הבא? לא הבנתי.

הסעיף הבא זה -

הפחתת תעריף הארנונה, לפניית המועצה. כי גם היה לנו דיון בוועדת הכספים בנושא הזה,

אילן דולב:

משה אופיר:

אילן דולב:

משה אופיר:

אילן דולב:

משה אופיר:

אילן דולב:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

אודליה גוטל:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

- אורית שגיא:** לא, אז תדבר על זה בהקשר של ועדת הכספים.
- משה אופיר:** לא, אני אדבר על זה במסגרת סעיף 4.4.
- שי רוזנצוויג:** בסדר, אין טעם לעשות, זה אותו נושא, אז דבר על זה כבר -
- משה אופיר:** כשאני הגשתי את הבקשה שלי לדון, לא ידעתי שהנושא הזה יעלה. מכיוון שהוא עלה, מכיוון שהנושא שרציתי לדבר עליו קשור בזה, אז אני מעדיף עליו במסגרת הסעיף -
- שי רוזנצוויג:** אוקיי. אז סיימת?
- משה אופיר:** סיימתי לגבי הנושא -
- שי רוזנצוויג:** אוקיי. מישהו פה רוצה להתייחס? אילן?
- עו"ד גיתית שרמן:** אני רוצה להתייחס.
- שי רוזנצוויג:** אז בבקשה.
- עו"ד גיתית שרמן:** קודם כל, הדברים שאמרת שאני לפחות כתבתי, הם לא מדויקים. אני כתבתי במפורש. צירפתי לך את האקסל של התקציב, ובאקסל של התקציב הפניתי אותך לסעיף שממנו, שאושר על ידי המועצה דרך אגב, לסעיף שממנו הוצאו אותן הזמנות עבודה לעניין 45,000 שקלים. אני בשום שלב לא דיברתי על 900 ומשהו אלף שקלים. לדעתי יש שם יותר מסעיף תקציבי אחד שמדבר על פעולות של המתנ"ס. לא אחד, כמו שאתה אומר, שזה הכל. ובכל מקרה,
- משה אופיר:** אני יודע שיש אחד.
- עו"ד גיתית שרמן:** סליחה,
- שי רוזנצוויג:** אבל משה, תן לה לסיים.
- עו"ד גיתית שרמן:** ובנוסף, בתשובה שלי,
- שי רוזנצוויג:** לא, אבל משה. בבקשה, תן לה לסיים.
- משה אופיר:** רוצה שאלי יקשיב.
- שי רוזנצוויג:** אבל הוא לא צריך את העזרה שלך. הוא ילד גדול. הוא מקשיב.
- עו"ד גיתית שרמן:** אם אלי רוצה להקשיב לי, הוא יקשיב לי.
- שי רוזנצוויג:** אני מבקש, נא להמשיך, יועמ"שית.
- עו"ד גיתית שרמן:** והדבר הנוסף שאני כתבתי לך זה שהשם של הסעיף

שאתם אישרתם בספר התקציב זה השתתפות בפעילויות מתנ"ס. יש הסכם בין המועצה בין המתנ"ס למתן שירותים. המתנ"ס נותן שירותים למועצה. ולכן ברגע שהמועצה מתקצבת את אותם שירותים בתקציב, הפורום הזה שנקרא מליאת המועצה הסתיים תפקידו ביחס לאותו סעיף תקציבי, וההנחה היא שהוא מניח, או מתיר בעצם לחלק הביצועי להתבצע. והחלק הביצועי זה ראש המועצה, מנכ"לית המועצה, גזבר המועצה, מול נציגי המתנ"ס, לעניין הפעילויות שאנחנו מקבלים שירותים מהמתנ"ס.

עכשיו, הדגשתי שגם הזמנות העבודה היו חתומות על ידי מורשי החתימה, כולל החשב המלווה, שהוא נציג משרד הפנים. וגם הוא סבר שאם יש סעיף תקציבי מתאים, ויש סעיף תקציבי מתאים, השתתפות פעולות מתנ"ס, אין מניעה. בטח בנסיבות הקורונה ובטח בנסיבות שהיו ובמועד. וגם לאור הסכום.

ולכן אני מבחינתי, ברמה המשפטית, ברגע שיש כיסוי תקציבי מאושר על ידי המועצה, השירותים מבחינתי יכולים להינתן בצורה חוקית ותקינה. לא רואה מאיפה הטענות של אי חוקיות, בוודאי אל תכניס לי, אם אתה רוצה, מילים לפה. תקריא פשוט את התשובה שלי.

משה, תרשה לי רגע להתייחס, בסדר? אני רוצה להתייחס לזה. לא תכננתי להתייחס.

סיימת?

אני סיימתי. אני התייחסתי רק ... שלי.

לא תכננתי להתייחס, אבל אני כן רוצה, כי אני קצת מרגישה שכבר טחנו את הנושא הזה עד דק. אבל לאור הדברים שלך אני בכל זאת רוצה להתייחס, בסדר? יכול להיות שעל פניו, ואני סומכת על דעתך המשפטית, אולי לא נעשה כאן משהו לא חוקי,

אורית שגיא:

שי רוזנצוויג:

עו"ד גיתית שרמן:

אורית שגיא:

בסדר? אבל בין משהו שהוא כשר על כל ההיבטים באופן מוחלט, לבין משהו שהוא לא חוקי, יש מנעד של דברים. אז אני אסביר. יש בין המועצה למתנ"ס הסכם אולי כתוב, אולי לא כתוב, אני לא יודעת. האמת מעולם לא ראיתי משהו כתוב כזה.

כתוב. אני ראיתי. **עו"ד גיתית שרמן:**

אורית שגיא:

עכשיו כשאני חושבת על זה. לא זוכרת שראיתי. יכול להיות שראיתי ואני לא זוכרת. אבל יש הסכם ולאורך השנים אנחנו, כחברי מועצה, תמיד ידענו מהן אותן פעולות מתנ"ס שבגינן אנחנו מאשרים את התקציב. מה גם שהתקציב כל כך צר ודל, שאפילו מדי שנה היו לנו ישיבות עם הנהלת המתנ"ס, כדי שהם יבואו ויגידו מה בעצם הם יכולים לתת במסגרת התקציב הזאת שהלכה והצטמצמה עם השנים, וחלק מהאירועים בוטלו והיו פה דיונים ארוכים על אירועי יום העצמאות. זאת אומרת שגם אם אין איזשהו חוזה כתוב, יש גם איזשהו חוזה לא כתוב, לא פורמאלי. ולאור הדבר הזה, שבעצם מתמשך לאורך שנים, ועל בסיס זה אנחנו מאשרים את אותו סעיף תקציבי של השתתפות בפעולות מתנ"ס, נעשה כאן איזשהו שינוי שלא נכנסת עכשיו אם הוא היה מתבקש, לא מתבקש, נכון, לא נכון. את יודעת מה? בעיני זה לא רלוונטי כרגע, בטח לא בדיעבד. אבל הוא נעשה בדריסת רגל מאוד גסה, בלי אפילו ברמה האתית, הערכית, לבקש את אישור המועצה לדבר הזה. בטח בעידן שבו אנחנו בתוך תוכנית הבראה כל כך קשה, כל כך נוקשה. השירותים שאנחנו נותנים גם ככה, אנחנו כל הזמן מחפשים מקורות תקציב. לקחת מפה קצת, מפה קצת. ובסוף התחושה היא שכלאחר יד נעשתה פה החלטה, וכן פופוליסטית. מאוד אפילו. כל המכלול הזה ביחד הופך את הדבר הזה לא יודעת אם ללא חוקי, אבל מריח לא טוב. אוקיי? לפחות בעיניים שלנו.

עכשיו אני הולכת צעד קדימה. בעיני, בניגוד למשה אופיר, מה שהיה מת, נגמר. כאילו אין יותר מה לדבר על זה ומה לדון על זה. אבל איך אומרים? שלכל שבת יש מוצאי שבת? מוצאי השבת תהיה התקציב של שנה הבאה. ובתקציב של שנה הבאה, אני באופן אישי גמרתי לאשר סעיפים ערטילאיים כאלה של השתתפות בפעולות מתנ"ס. מבחינתי, ההשתתפות בפעולות המתנ"ס צריכה להיות מפורטת וחתומה באמנה בין מועצת אלפי מנשה למתנ"ס, פר אירוע. כל אירוע שיבוטל לא יקוים התקציב שלו יחזור למועצת אלפי מנשה, או יכסה חוב או יעבור לשנה הבאה. הוא לא יתמסמס באוויר. אוקיי?

זאת אומרת אנחנו עדיין גוף ציבורי. יש פה אחריות דיווח. אף אחד אין לו כאן מנדט לנהל את מועצת אלפי מנשה כאילו זה עסק פרטי. לאף אחד, אגב. באמת לאף אחד.

עו"ד גיתית שרמן: ברור. אני לא חושבת -

אורית שגיא: יתרה מכך, אפילו כולנו נושאים באיזשהי חובה נראות ציבורית על כל שקל שיוצא כאן. ולכן אני חושבת שהדבר הזה מתבקש. וזה מה שחשוב לי להגיד. עם הפנים קדימה. כי באמת דסקסנו את זה יותר מדי. אבל אני חושבת שעם הפנים קדימה, אנחנו צריכים להבין. אגב, גם בהשלכת רוחב. לא רק מול פעולות מתנ"ס. כל סעיף תקציבי צריך להיבדק באופן מאוד מדוקדק, כי כל החוזים הלא פורמאליים, למעשה לא מכובדים יותר. אז הכל צריך להיות פורמאלי.

עו"ד גיתית שרמן: גם החוזים אולי צריכים להתעדכן.

אורית שגיא: גם. זה תמיד נכון.

אודליה גוטל: אנחנו פה כדי לעשות סדר, בסופו של דבר. בהרבה תחומים.

משה אופיר: אני רוצה לענות ליועצת המשפטית. אין שום הבדל בין מה שאת אמרת למה שאני אמרתי. אין שום

הבדל. את טוענת שהתקציב שהועבר למתנ"ס בעניין פעולות זה תקציב שהמתנ"ס יכול להחליט לבד מה הוא עושה.

עו"ד גיתית שרמן: לא אמרתי את זה. בשום שלב לא אמרתי 'המתנ"ס יכול להחליט לבד'. אני אמרתי שיש אישור תקציבי למימון פעולות שהמועצה מעוניינת שהמתנ"ס מבצע. זה מה אמרתי. המתנ"ס עושה, בעצם עובד יחד עם המועצה, עם הנהלת המועצה. לא עם המליאה.

משה אופיר: זאת אומרת לא עם מליאת המועצה, סליחה. מליאת המועצה לא מעורבת יותר.

עו"ד גיתית שרמן: מליאת המועצה קובעת מסגרת תקציבית. החוק אומר once יש מסגרת תקציבית, אז אין לנו חילוקי דעות.

עו"ד גיתית שרמן: יש פה אנשים שעובדים בשביל זה.

משה אופיר: סליחה, אין לנו חילוקי דעות. את אומרת שברגע שמליאת המועצה החליטה על סעיף תקציבי של תמיכה בפעולות המתנ"ס, ראש המועצה והנהלת המתנ"ס רשאי, בלי מליאת המועצה, יכולים לפרש את זה ולעשות מה שהם רוצים בתקציב הזה. נכון?

עו"ד גיתית שרמן: לא לפרש. לקבל שירותים עבור עובדי המועצה. כי זו המטרה של הסעיף התקציבי. מתן שירותים ופעילויות.

משה אופיר: כן, אבל הם יכולים לעשות את זה בלי להתייעץ עם מליאת המועצה.

עו"ד גיתית שרמן: נכון. לא צריך להביא את זה שוב למליאה. אבל אומרת אורית, ואני יכולה לקבל, שאתם תגיעו לבחינת התקציב,

משה אופיר: רגע, עזבי את מה שאורית אומרת. סליחה, תקשיבי למה שאני אומר.

עו"ד גיתית שרמן: סליחה, סעיף תקציבי, אירועי יום הזיכרון. שיהיה כתוב אירועי יום הזיכרון. אבל עם כל הכבוד, נכון להיום אין פה שום דבר לא חוקי. וכל מה שאורית אמרה, עם כל הכבוד, הוא לא משפטי. אני יכולה

להבין מאיפה זה בא, אבל משפטית אין פה שום בעיה.

משה אופיר: אוקיי, אז אני רוצה להגיד לך, משפטית, כן? אני לדעתי -

עו"ד גיתית שרמן: המשפטית -

משה אופיר: לא המשפטית ואני לא משפטן ואני לא מתיימר להיות משפטן. לדעתי כחבר מועצה, המועצה אישרה תקציב פעולות במתנ"ס. ראש המועצה השתמש בכסף הזה לפעולות שלא הובאו לאישור במליאת המועצה.

אורית שגיא: זה גם לא פעולות.

משה אופיר: לפי דעתי, הדבר הזה לא תקין. זכותי לפנות לבדיקה למשרד הפנים, נכון?

עו"ד גיתית שרמן: אתה יכול לעשות מה שאתה -

משה אופיר: רגע, רגע. זכותי לבדוק את חוות הדעת שלך מול משרד הפנים, שיגיד לי 'תשמע, הכל בסדר'. אבל זה לא זכות הגזבר לומר לי את מה שהוא אמר, בישיבת ועדת כספים.

עו"ד גיתית שרמן: אבל הוא טוען שהוא לא אמר.

משה אופיר: ועכשיו נשמע את הגזבר.

שי רוזנצוויג: הוא טוען שהוא לא אמר.

משה אופיר: הוא לא אמר, אז הוא לא אמר. עכשיו ברקורד יש שאני טוען שהוא כן אמר את זה. ויש אנשים שהיו בישיבה ואם הם רוצים לאשר את זה, שיאשרו. אם הם לא, אז לא משנה. אז יש את זה ברקורד. אני טוען שזה נאמר.

עו"ד גיתית שרמן: אנחנו לא נמצאים עכשיו באישור -

משה אופיר: אני טוען עכשיו שזה נאמר ולפי דעתי זו חוצפה מהמידה הראשונה. זאת דעתי.

שי רוזנצוויג: אני אומר כמה מילים. אתייחס לעניין הזה. אני מעודד שיתוף פעולה בין גזבר לחבר מועצה. בטח בוועדת כספים. אני כן חושב שגם התקציב הבא, התחושה שלי שהוא יהיה יותר טוב אם יפרטו אותו

במקום שורה אחת לעוד שורות. בסדר. אני סומך על ועדת הכספים שיעשו את זה וגם אם יהיה פירוט ופתאום תיפול עלינו איזשהו קורונה מסוג אחר, יכול להיות שגם זה ישתנה. אנחנו נצטרך להיערך גם לזה. מה שנעשה, נעשה לטובת התושבים, נעשה בהתאם למצב שהוא לא היה מצב סטנדרטי. תזכרו, אנשים היו בבידוד בבית, היה אסור להם לצאת. אבל לא ניכנס לזה. זה עניין כבר של גישה. תודה שהעלית את הנושא הזה, אני מתקדם לנושא הבא.

4.4 אורית שגיא – פניית המועצה למשרד הפנים בנושא הבקשה להפחתת תעריף הארנונה לשנת 2021.

נושא הבא, מחזור מלוות. סליחה, 4.4. אורית שגיא פניית המועצה למשרד הפנים בנושא הבקשה להפחתת תעריף הארנונה לשנת 2021. בבקשה. טוב, בישיבת מועצה שהתקיימה ב-29.6, ובה דנו בעצם בצו הארנונה לשנת 2021, לשנה הבאה, היתה בקשה בעצם לאשר את עליית הארנונה הקבועה אוטומטית לצורך העניין, ואנחנו בעצם העלינו בקשה שלא להעלות בשנה הקרובה את הארנונה ופירטנו את הנימוקים. במסגרת הנימוקים שעלו באותה ישיבה, חילקנו את זה לשניים. אחד, הסתכלנו על זה קודם כל בראיית התושב, אגב אלו ציטוטים מתוך פרוטוקול ישיבת המועצה שהיתה. אמרנו שבארבע שנים הקודמות היתה עלייה של בערך 24%. ראיתי שאחר כך החישובים של הגזבר הראו אחוזים אחרים, אבל אני חושבת שאין ויכוח על זה שהעלינו את הארנונה באופן חריג ומשמעותי. בשנה שעברה אישרנו עלייה חריגה של 7.5%, שזו עלייה גבוהה וקיצונית לכל הדעות. הוספנו נימוק של תקופת הקורונה. כל הנושא של הפגיעה המאוד קשה במשק ובתושבים ובהכנסות של התושבים. דיברנו

שי רוזנצוויג:

אורית שגיא:

על ביטול הנחות הארנונה כחלק מתוכנית ההבראה. שבעצם אנחנו אישרנו את זה בתוך תוכנית ההבראה. ציינו את מספר המובטלים באלפי מנשה, שאם בשגרה אנחנו מדברים על כ-150 מובטלים בממוצע, בתקופת הקורונה ראינו משהו בין 800 ל-900 מובטלים. אגב, עד היום המספר הוא יחסית מאוד גבוה. ואלה בעצם כל הנימוקים שהעלינו כאן לבקשה שלנו.

בראיית המועצה דיברנו על זה, אתה הצגת, שי, חיסכון של כמיליון שקלים בתקופת הקורונה בהוצאות המועצה. הזכרנו את זה שבעצם אי העלאת הארנונה בשנה הבאה נוגעת בסכום שהוא יחסית זעום. אם אני זוכרת, בסביבות 200,000 שקלים או 250,000 שקלים. 220? 220,000 שקלים. שזה סכום שתמיד אפשר למצוא מה לעשות איתו, כן? אבל עדיין, ביחס לתקציב המועצה זה לא אירוע מאוד דרמטי.

בנוסף, ולא פחות חשוב, זה גם מתחבר, אני מתחברת לרגע לראייה שלך של אותן מתנות שנרכשו בראיית התושב, אז גם אמרנו 'יש כאן say שלנו כמועצה'. שאחרי כל הדברים האלה שמנינו, אז יש כאן אמירה שלנו כמועצה, שאנחנו פונים למשרד הפנים ואומרים 'סטופ. אנחנו רוצים בשנה הבאה, אחרי שסיימנו את תוכנית ההבראה, לתת רגע שנת אתנחתה לתושבים, ולא להעלות את הארנונה', מכל הנימוקים האלה.

יותר מזה, שי. אתה באותה ישיבה אמרת בעצמך 'אני הראשון שרוצה בהפחתה. אף אחד פה לא רוצה להעלות את הארנונה'. ומיד אחרי ישיבת המועצה ראיתי שיצא מכתב לכל התושבים בשמך, בחתימתך, למרות אגב שאם אני זוכרת נכון, לא הצבעת בעד ההפחתה. אבל לקחת על זה ככה חסות והוצאת הודעה לתושבים שאתה פונה למשרד הפנים ומבקש

הפחתת ארנונה.

שי רוזנצוויג: אני חייב על פי חוק להוציא מכתב לתושבים, כי זו היתה החלטת מועצה. אם לא הייתי מחויב על פי חוק, לא הייתי מוציא את המכתב.

משה אופיר: לא הבנתי. איזה חוק?

שי רוזנצוויג: גם כשאתה מעלה באופן חריג וגם כשאתה מבקש להפחית באופן חריג, אתה חייב להוציא מכתב לתושבים שמעדכן אותם.

עו"ד גיתית שרמן: ואנחנו צריכים מכתב, היועמ"ש צריכים לחתום. אחלה, בסדר. אבל אני אומרת עוד פעם. בסוף

הניסוח היה כזה גם שלוקח חסות על האירוע. אני דווקא שמחתי לראות את זה, כי היה נראה לי שהנה המועצה עכשיו הולכת להילחם על הדבר הזה והולכת לקחת את זה באמת למקום אחר. אבל, רגע. יש לפעול ויש לפעול. את יודעת. אבל אני אגיע לזה. בסופו של דבר, ראיתי שב-5.7 יצא מכתב מטעם המועצה לשרים הרלוונטיים, עם באמת הבקשה שממשת את החלטת המועצה. עם דברי הסבר. כשדברי ההסבר בעצם, אני רוצה רגע להקריא את מה שכתוב במכתב. 'בהתאם להחלטת המליאה, מבקשת הרשות הפחתה על כלל הסיווגים בצו המיסים בשיעור של 1.1%, כולל שיעור העדכון, מהנסיבות הבאות. בישיבת המועצה התקבלה החלטה ברוב קולות שלא לעלות את שיעור העדכון החוקי, קרי הפחתה בשל משבר הקורונה והרצון להקל על התושבים ומחזיקי הנכסים בתחום היישוב, וזאת מהסיבות הבאות. על פי הביטוח הלאומי ישנם כ-820 מובטלים'. בעיני הערה, כשרוצים מאוד משהו, אז גם נכון לייצג את הייחוס. להגיד שבעבר היו 150. כי 820 זה מספר אצבע. זה לא אומר כלום. זה הרבה, זה קצת. מה זה אומר ביחס ליישוב. אבל כשאומרים שבשגרה יש 150 והיום יש 820, אני חושבת שזה קצת מסביר את המצב

האקוטי שאנחנו נמצאים בו, וזה חסר לי במכתב.

היום יש 480, אגב.

שי רוזנצוויג:

'העלאות הארנונה המצטברות בשש השנים האחרונות. 17.41%. זה מה שחישב אילן. לא יודעת להתווכח על הנתון הזה. אבל אני סומכת על מה שנאמר. 'הרשות אשר מצויה בתוכנית הבראה מספקת מינימאלית לתושבים', ויש כאן סעיף שלא ברור לי באיזה סמכות הוא נכתב. אבל חברי המועצה התחייבו לאתר מקור תקציבי חלופי בתקציב 2021, להפחתה הנ"ל, בשיעור של כ-250,000 ₪, לפני הנחות ופטורים. לא יודעת, זו אמירה כזאת שנראית לי, מי התחייב על הדבר הזה? מה זה לאתר מקור תקציבי? אם בסוף המועצה מגבשת תקציב, אז ברור שהיא צריכה לגבש תקציב שייתן מענה לדבר הזה.

אורית שגיא:

כמו שאמרתי. זה בחינת הדרכים. זה לא בעיה לאתר 200,000 שקל.

שי רוזנצוויג:

דקה, אבל אני רוצה להסביר, בסדר? זה גם מתחבר לנושא הקודם. עוד פעם, יש דברים שאפשר לצבוע אותם באופן מובהק בשחור. ויש דברים שאפשר לצבוע אותם באופן מובהק בלבן. אבל התחומים האפורים הם בדרך כלל הבעייתיים, ואנחנו הרבה פעמים נתקלים בדברים אפורים. ובעיני המכתב הזה הוא מאוד מאוד אפור. אבל רגע, לא הגעתי לפואנטה. שבקצה של המכתב, לצד חתימת הגזבר, יש הערה בכתב יד, שאני מניחה שכך נשלח המכתב, אלא אם כן תתקנו אותי, שאין מקור תקציבי לבקשת הפחתת הארנונה. ואז אני שואלת את עצמי, כאילו בעיני זה קצת לעשות מאיתנו צחוק כמועצה. בעצם יש במכתב הזה אמירה 'תשמעו, מליאת המועצה כפתה עלי כאן החלטה. היא לא ריאלית, אני לא רואה איך אנחנו מקיימים אותה. אבל אני מחויב על פי חוק לקיים את החלטת המועצה. אני מוציא את

אורית שגיא:

הבקשה הזו, אבל עזבו, זה לא באמת רציני'. זו האמירה במכתב הזה.

עכשיו אפשר להתווכח האם המכתב הזה מקיים את החלטת המועצה, כן או לא. בעיני התשובה היא לא.

עו"ד גיתית שרמן: אבל קיימת הנחיית משרד הפנים לגבי הקווים המנחים. בדברי הסבר אנחנו מחויבים לרשום מאיפה המקור התקציבי להנחה על הפחתה הזאת.

אורית שגיא: אבל מה זה אין מקור תקציבי? בעיני אין מקור תקציבי למתנות לתושבים. מי החליט שאין מקור תקציבי? מי החליט שאין מקור תקציבי? מה זאת אומרת החשב?

אלי כהן: חבר'ה, אני מזכיר לכם שמדובר על מקור תקציבי ל-21' ועדיין אין תקציב 21'. אז להגיע אין מקור תקציבי זה יומרני.

שי רוזנצוויג: תגיעי לפואנטה אבל. יכול להיות שאנחנו מדברים על משהו שלא צריך להתווכח עליו. אבל מה הפואנטה?

אורית שגיא: אני מגיעה לפואנטה. אמרתי אותה כבר קודם, דרך אגב. הפואנטה שלי היא שבסוף אנחנו מקבלים כאן החלטה. קודם כל, אנחנו ביקשנו כולנו לראות את המכתב. אני בסוף לא יודעת, יכול להיות שנשלח. אני לא ראיתי שהגיע אלי, אבל קיבלתי אותו ככה מאיזשהי דרך לא דרך. אני חושבת שהיינו צריכים לראות את המכתב הזה לפני שהוא נשלח למשרד הפנים. בגלל שהוא משקף החלטת מועצה. ובשורה התחתונה, בעיני המכתב הזה לא ממלא את החלטת המועצה. ולא נותן את המענה למה שאנחנו ביקשנו לעשות. אננו עשינו באמת מאמץ. לא באנו עם איזו אמירה כזאת של 'יאללה, בואו נבטל את ההפחתה'. הלכנו, בדקנו, הסתכלנו, חשבנו על זה. אנחנו מבינים את המשמעויות התקציביות של הדבר הזה. זו לא בקשה כלאחר יד. יכול להיות שזו החלטה שהיא שונה ממה שחושבים ראש המועצה או הגזבר. אבל בסוף נעשתה חשיבה מאחורי הדבר הזה. ואני

חושבת שהמכתב הזה לא מבטא את החשיבה שנעשתה ולא מבטא את הבקשה ואת ההחלטה.

- אני אגיב. **שי רוזנצוויג:**
- אני רוצה להוסיף. **משה אופיר:**
- אז בבקשה. אז אני אגיד בסוף. **שי רוזנצוויג:**
- כל מה שאמרה אורית מקובל עלי. ואני רוצה להוסיף. **משה אופיר:**
- עצם העובדה שהיו נימוקים נוספים שלא ... בכלל, לפי דעתי היא לא תקינה. אני העליתי את הנימוק שאמור היה, לפי דעתי, להיות במכתב. נימוק מאוד חשוב. אמרת בישיבה שהתוספת היא משהו כמו תשעה שקלים לחודש, אם אני לא טועה. סדר גודל למשפחה. סדר גודל.
- 10 שקלים - **שי רוזנצוויג:**
- לא, אין מצב. **אורית שגיא:**
- לבניין של 150 מטר, משהו כזה. **שי רוזנצוויג:**
- משהו כזה. אתה הזכרת את המספר תשעה שקלים. **משה אופיר:**
- אז בוא ניקח את זה שזה המספר שמדובר עליו. אתה יודע, כולם פה יודעים למעשה, וזה גם עלה בישיבה הקודמת, בסעיף אחר, שהיה משפט נגד המועצה על חיוב רטרואקטיבי לא חוקי. אתה מכיר את פסק הדין שהיה. הגזבר בטח מכיר. קבוצת תושבים עתרו לבית משפט נגד המועצה על חיוב רטרואקטיבי בגין סקר הנכסים. שעשו להם סקר בשנת 2018, וחייבו אותם מ-2016.
- אתה גם בין התושבים האלה, לא? **שי רוזנצוויג:**
- להגיד ... לפחות. **עו"ד גיתית שרמן:**
- רק רגע, אני לא מדבר על זה עכשיו. **משה אופיר:**
- לא, עכשיו אתה מדבר על זה. **שי רוזנצוויג:**
- אני לא מדבר על זה. אני לא מדבר עלי. אני מדבר על העיקרון. **משה אופיר:**
- אתה חלק מהרשימה. **שי רוזנצוויג:**
- בית המשפט קבע שהתושבים צודקים. נכון הוא שהוא לא החזיר לכולם את הכסף, בגלל שעבר זמן **משה אופיר:**

וכו'. הוא החזיר רק לאלה שלא היה להם שיהוי בבקשה. אבל יש פה עוד עשרות, אם לא יותר תושבים, מאות אולי, אני לא יודע, שלא עתרו לבית משפט ונפגעו מהעניין הזה ולא עתרו לבית משפט. לכן אני הצעתי שיוסיפו למכתב הזה נימוק שיש פה משפחות שבגלל החיוב הרטרואקטיבי שילמו לא תשעה שקלים יותר, אלא עשרות אם לא מאות ולא אלפי שקלים יותר. ולא קיבלו את זה חזרה. בגלל שהם לא פנו לבית משפט. בגלל שהם היו בשיהוי, בגלל פה ובגלל שם.

זה אחד הנימוקים שאנחנו חשבתי שצריכים להוסיף. עצם העובדה שהמכתב יצא בלי לאפשר לנו לעיין, למרות הבקשה, כי ראיתי את הבקשות של אלי מהתחלה, שאני אשב פה ואני אעזור וזה וזה, הוחלט להוציא מכתב שלא משקף -

לא, לא שלחתם.

לפי זיכרוני שלחתי.

אני יכול להעיר על זה. אני יכול?

שלא משקף את דעת חברי המועצה. לפי דעתי זה לא בסדר.

אוקיי. אלי.

אני יכול גם להעיד וגם לשתף, כמובן. שלח הגזבר גרסה ראשונה של הבקשה. אני אפילו זוכר שהיא היתה לא גמורה. כי היתה שם טבלה בכתב יד. והערנו על זה. אני זוכר את המייל שאני כתבתי ואמרתי שאני חושב שיש להוסיף נימוקים כאלה וכאלה, חלקם מה שמשה ואורית אמרו. וגם הצעתי יותר מפעם אחת לבוא ולנסח את הפתיח הזה, את אותו פתיח, שעל מנת שהוא יהיה יותר משכנע ואישי ולמעשה מניע להחלטה שהיא יותר חיובית, לפחות בשיקול המצוקה שיש פה ביישוב, מבחינת הארנונה. אז את הטיוטה הזו קיבלנו והערנו הערות. אבל את המכתב שנשלח לא קיבלנו ולא ראינו האם נכנסו

אורית שגיא:

אילן דולב:

אלי כהן:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

הנימוקים וההערות שחשבנו שראוי שיהיו שם או לא. עד שנשלח. ואני זוכר שהיינו בישיבה של ועדת כספים יום אחרי שהוא נשלח או משהו כזה, וראינו את התוצר הסופי.

אני אין לי אלא להביע מורת רוח. בטח לגבי ההערה של החשב המלווה והגזבר לגבי אי המקור התקציבי. כמו גם לאי הפירוט של הסיבות העיקריות שאותן אמרנו. ובכלל, הבקשה בניסוח הקיים כמו שהיא הלכה,

מאוד לאקונית.

אורית שגיא:

היא אנמית, היא לא משכנעת עד כדי מחשבה שהכותב מבקש את אישורה.

אלי כהן:

לא, להיפך. היא מוצגת ככזאת שהכותב מבקש לקבל תשובה שלילית.

אורית שגיא:

אני אמרתי שהכותב מבקש את אי אישורה. זה בדיוק מה שאמרתי. ובנקודה הזאת אני חושב שמאוד ראוי שהמועצה תרים את הכפפה ואם אני מעודכן טוב, אז אילן אמר שהוא גם צריך לנסוע להגיש את זה ביד, מסירה ידנית באיזשהו 17 באוגוסט או משהו כזה, שזה שבוע הבא. סליחה?

אלי כהן:

אני רוצה להגיב, בסדר?

שי רוזנצוויג:

אני מסיים חצי משפט.

אלי כהן:

כי הוא שלח את זה כבר.

שי רוזנצוויג:

אם הוא שלח, עדיין לנסות ולתקן, לנסות ולבקש. להוסיף איזשהם טיעונים משכנעים. אבל לא להשאיר את זה במצב כזה שהקורא שלא מכיר את המצב, והמכתב לא מאפשר להבין את המצב, הקורא ממש מבין שאנחנו לא באמת רוצים לאשר את הבקשה.

אלי כהן:

ברור. אני אגיד, קודם כל נכון. גם אני לא רוצה שיעלו את הארנונה. זו לא העלאה חריגה. זו העלאה על האוטומט. היו איזה שמונה רשויות במדינת ישראל שביקשו להפחית.

שי רוזנצוויג:

.13

אלי כהן:

כן, אז אני מעודכן לשמונה. רובן ככולם איתנות, גדולות ועשירות. אבל גם ה-say הזה הוא say, ולכן אני נמנעתי ולא התנגדתי, כי אין מישהו שיתנגד להפחתת ארנונה. לקח לנו ארבעה ימי עבודה. היינו בלו"ז מאוד לחוץ פיזית. צריך למסור את הדבר הזה. הגזבר עזב את כל מה שהוא עושה והתעסק עם זה. ארבעה ימים עבודה סיזיפית, שגם בתוכה שלחנו לכם איזשהי גרסה ואתם הערתם הערות וניסינו להכניס כמה שיותר. הכנסנו והוא פשוט נסע. יום למחרת אני חושב שאתה שלחת את האי-מייל הזה, יום למחרת הוא כבר היה בירושלים ומסר את זה, כי היה המועד האחרון.

שי רוזנצוויג:

אנחנו כבר מסרנו?

משה אופיר:

שי, כמה זמן לוקח לנסח מכתב כזה? זה שעה של עבודה במקרה שמשקיעים מחשבה.

אורית שגיא:

אבל תנו לי לסיים.

שי רוזנצוויג:

רק לדייק, שי. את ההערות עם הנימוקים הנוספים קיבלנו כולנו בתכתובת, לפני שהוא שלח. ברמת הטיוטה הראשונה. זה היה שבוע קודם.

אלי כהן:

זו היתה התעלמות מההערות.

דליה נחום לוי:

לא, אני לא חושב. אני חושב שהיה מכתב שניסח הגזבר. שלחנו. אתם ביקשתם להוסיף מובטלים, להוסיף כל מיני דברים. הוסיפו. הוא כבר ארז את זה. אני חושב יום אחרי זה הוא ניסה לשלוח את זה. עוד היתה תכתובת, אם אפשר עוד לראות את זה. זה כבר לא היה בשלב שהיה אפשר לתקן. אבל, ואחרי זה פרסמנו את המכתב הזה באינטרנט. פורסם באתר של האינטרנט שלנו כבר לא מעט זמן. לא מבין למה צריך לחפש אותו ולקבל אותו. המכתב מפורסם, גם על פי חוק. ועל פי חוק גם היינו צריכים לצאת להודעה לתושבים.

שי רוזנצוויג:

אנחנו לא עושים חיפוש באינטרנט כדי לחפש מכתבים.

אורית שגיא:

בסדר. אבל פורסם, מה לעשות.	שי רוזנצוויג:
בסדר, אז מה אם הוא פורסם?	אורית שגיא:
אני רוצה לסיים.	שי רוזנצוויג:
אני לא ראיתי -	אלי כהן:
גם אני לא ראיתי. אז מה? אז נגיד שהוא פורסם.	אורית שגיא:
אני יכול אבל לסיים? לא הפרעתי לך. ועם זאת, אחרי ישיבת ועדת כספים, שהבנתי שרוצים עוד לעבות את המכתב הזה ולהוסיף עוד, אני לא מקבל את ההערה שלך לגבי להוסיף את ההערה של תושבים שזכו, זה מבחינתי נגיד לא יהיה. אבל עלו שם כל מיני דברים שהציעו ולא קיימים במכתב, מכל מיני סיבות. אני פניתי למשרד הפנים, בבקשה, redraw. אם אני יכול לקחת את המכתב, לשפר אותו, להוסיף משהו נלווה ולשפר את הטיועונים שלי, כדי באמת להסביר יותר למה אנחנו חושבים שזה צריך להצליח. כי אנחנו מכבדים את החלטת המועצה. גם אם אני לא מסכים איתה באופן אישי. החשב לא מסכים איתה, הוא מחויב. התפקיד שלו - מי זה החשב?	אלי כהן:
בניטה.	אורית שגיא:
אה, החשב המלווה.	אלי כהן:
החשב המלווה. הוא מהגזבר, זה הטלפון הראשון שעושים אליהם. אם הם מסכימים עם זה. כמובן שהם אמרו את זה בישיבה. הם אומרים את זה גם עכשיו וגם נותנים את חוות הדעת שלהם. שהם לא מסכימים לדבר הזה. אבל התקבלה החלטה. אני ביקשתי ממשרד הפנים לקבל אפשרות -	שי רוזנצוויג:
מה זה הם לא מסכימים. אבל אמרנו, זו החלטה.	אורית שגיא:
אבל אני רק רוצה לסיים -	שי רוזנצוויג:
אבל שי, אתה אומר הרבה דברים.	אורית שגיא:
אז תרשמי לעצמך. אני יודע שאת יודעת לעשות את זה, ובסוף תעירי. הם לא מסכימים. הם חושבים שאין מקור תקציבי. הם חושבים -	שי רוזנצוויג:

- אורית שגיא:** זה לא רלוונטי, עם כל הכבוד.
- שי רוזנצוויג:** כן, אבל החשב המלווה דעתו מאוד רלוונטי.
- אורית שגיא:** זה לא רלוונטי.
- שי רוזנצוויג:** אז יש לך ויכוח עם משרד הפנים.
- אורית שגיא:** אני חושבת שההערה שהגזבר כתב ליד החתימה שלו היא הערה חצופה ולא מקובלת.
- שי רוזנצוויג:** אז אני לא מסכים.
- אורית שגיא:** אם אתה רוצה שזה יהיה נימוק בתוך המכתב, תכניס אותו לתוך המכתב.
- שי רוזנצוויג:** אז רגע, שנייה. תני לי לסיים. ביקשתי ממשרד הפנים, לאחר ישיבת ועדת כספים, קראתי את הפרוטוקול וביקשתי מהם, אנחנו רוצים להכניס עוד נימוקים, בסדר? וכן להראות לכם למה אנחנו חושבים, למרות המצב, למרות תוכנית ההבראה ולמרות דעתו של החשב, למרות הכל, למה כן צריך לא להפחית את הארנונה בצורה חריגה. קרי לא להעלות אותה. והם נתנו לי אישור. ביקשתי כבר מאילן לקחת את הדלתאות של מה שאתם הוספתם באי-מייל, כי הוספתם את זה באי-מייל, להוסיף את זה לתוך הקיים או לשדך את זה כמשהו נוסף. אני מבקש ממך, שלח את זה לאנשים פה. יש לכם הערות,
- משה אופיר:** עד מתי צריכים להגיש את זה?
- אילן דולב:** אתמול.
- אורית שגיא:** אמרת שזה הוגש.
- שי רוזנצוויג:** אבל את לא מקשיבה. ביקשתי אפשרות לשפר את המכתב שכבר הוגש. ואמרו 'אם יש לך משהו קונקרטי, תגיש לנו as soon as possible. זאת אומרת אם תעשה את זה נגיד מחר, וביום ראשון נהיה אחרי הערות,
- משה אופיר:** למה ההערה שלי לא טובה?
- שי רוזנצוויג:** לדעתי היא לא טובה. אני לא נכנס עכשיו למשפטים, וכמות קטנה של אנשים,

- משה אופיר:** מבחינתי היא מצוינת. זה לא כמות קטנה של אנשים. כל התושבים שעשו להם סקר נכסים.
- שי רוזנצוויג:** אני יכול לנהל איתך את הדיון הזה אחר כך. אני אומר לך את דעתי, ובסוף אנחנו רוצים להגיע לאיזשהו עמק שווה. להכניס את הדלתאות. תן את זה פה לחברי המועצה. ירצו להוסיף דברים, ככל שהם ברוח הדברים שאת הזכרת, אנחנו נוסיף ונצמיד את זה למה שיש ונשלח את זה משופר ומתוקן. מקובל?
- אורית שגיא:** אני רוצה רגע להגיש משהו, בסדר?
- שי רוזנצוויג:** מקובל? רגע, שאלתי, דליה,
- אורית שגיא:** שנייה רגע. אני העליתי את ההצעה, אז תיכף אני אגיד אם זה מקובל.
- שי רוזנצוויג:** אלי?
- אלי כהן:** כן, בעיני אם אנחנו יכולים לכתוב טיעונים נוספים ומשכנעים מחדש, בהחלט.
- אורית שגיא:** אני חייבת להגיד שני דברים. אחד, שי, אני באמת בתחושה אינטואיטיבית שהתשובה שלך היא ממש ממש עלבון לאינטליגנציה לכל מי שיושב כאן מסביב לשולחן. ואני לא מקבלת את כל ה'התאמצנו, ניסינו, ראינו, כן היה לנו זמן, לא היה לנו זמן'. סורי, ואני מתבטאת מאוד בעדינות, אבל אני לא מקבלת את זה. אני חושבת שלא היתה כאן התכוונות, נקודה. המכתב הזה משקף את מה שהתכוונתם שהוא ישקף, אוקיי? זה פעם אחת. התכוונתם,
- שי רוזנצוויג:** את בעצם טוענת שאנחנו כתבנו, לא, רגע, לא, רק להבין. את טוענת -
- אורית שגיא:** שי, אתה לא נתת לי לעצור אותך. תן לי לסיים, תענה לי אחר כך. בסדר?
- שי רוזנצוויג:** רק כדי להבין אם את טוענת שאנחנו מנסים להכשיל את התהליך.
- אורית שגיא:** אני טוענת שאתם כיוונתם לקבלת תשובה שלילית,
- שי רוזנצוויג:** קרי להכשיל את התהליך,

- אורית שגיא:** שי, אל תכניס לי מילים לפה. אני אומרת את מה שאני אומרת.
- שי רוזנצוויג:** מה שמשתמע.
- אורית שגיא:** אני חושבת שלא היתה כאן התכוונות לקבל תשובה חיובית לדבר הזה. כי כשאני רוצה תשובה חיובית למשהו, אז אני כותבת אותו עם קצת יותר פאשן, סליחה.
- שי רוזנצוויג:** זה לא ... מה שכתבת, את כנראה לא מכירה את המכתבים בסדר גודל הזה. כנראה שלא כתבת אף פעם מכתב.
- אורית שגיא:** שי, שי, בוא. אני מכירה, אני עובדת עם הרבה ...
- שי רוזנצוויג:** זה לא מכתב למשק"ית ת"ש.
- אורית שגיא:** יודעת הכל, מכירה הכל. תאמין לי, אולי אפילו,
- שי רוזנצוויג:** כותב שם את הקווים המנחים.
- אורית שגיא:** שי, לא רק שאני מכירה היטב. אני לא רוצה להתיימר, אבל אולי אפילו יותר טוב ממך. בסדר?
- שי רוזנצוויג:** אוקיי.
- אורית שגיא:** ולכן, התשובה הזאת באמת באמת עלבון לאינטליגנציה,
- שי רוזנצוויג:** חבל,
- אורית שגיא:** ועוד פעם אני אומרת שאני אומרת את זה בעדינות. עכשיו, רגע, שנייה. עם הפנים קדימה,
- שי רוזנצוויג:** אז אולי לא כדאי לעשות את זה -
- משה אופיר:** שי, אתה ביקשת שהיא לא תפריע לך. שי רוזנצוויג, ביקשת שהיא לא תפריע לך, היא לא הפריעה לך.
- אורית שגיא:** אני לא סיימתי!
- שי רוזנצוויג:** תגיעי לעניין. אנחנו לא פה להעליב אחד את השני.
- אורית שגיא:** מה יותר להכשיל את הבקשה מאשר שגזבר מוסיף הערה בכתב יד, שהיא לא הערה פורמאלית, היא לא הערה שאושרה במסמך, שאין מקור תקציבי. מה יותר מזה? מה יותר מזה? זה כמו שאני אלך לבנק לבקש הלוואה ואני אגיד להם 'אבל תדעו שאין לי איך להחזיר לכם אותה'. זה בדיוק אותו דבר.

- שי רוזנצוויג:** את רוצה להסביר, שרמן?
אורית שגיא: אבל רגע, שנייה. אני רוצה לסיים את ההתייחסות. גיתית, אני רוצה לסיים שנייה את ההתייחסות שלי. לעניין המכתב, אני לא חושבת שיש מה לשדך למכתב הזה. אני חושבת שצריך לקחת את המכתב הזה ולנסח אותו מחדש. וכמו שאלי הציע בעבר, ואמר את זה גם עכשיו, והנה, אני גם חוזרת על זה. אם צריך את עזרתנו בקושי לנסח את זה, אנחנו ממש נשמח, לדעתי כולנו, לעזור לנסח את המכתב הזה.
- אלי כהן:** אני רוצה רק הערה אחת, הערה קטנה, בהקשר של הציון של חוסר מקור תקציבי. ודווקא בהיבט של ועדת כספים ומהדיונים האחרונים בוועדת כספים. ואני אומר ככה. מאחר שמדובר בתקציב 21', ה-200,000 האלה יהיו באופן תיאורטי חסרים בתקציב 21', תקציב שעדיין לא בנינו. ולאור העובדה שאנחנו המלצנו בוועדת כספים ועל פי זה לאשר למועצה לקחת עוד הלוואות, במיליוני שקלים, מה שיקל במעל מיליון שקל את השוטף של המועצה, אני חושב שלאור שני הדברים האלה, זה ממש לא ראוי לציין במכתב שאין מקור תקציבי ל-200,000 שקל.
- שי רוזנצוויג:** אני אגיד דבר כזה.
אילן דולב: אני רוצה רק להתייחס ללוחות זמנים. בקטנה, לא יותר מדי. אני לא אתייחס לאמירות -
- שי רוזנצוויג:** רגע, לפני זה. שב איתו אחר כך, תנסחו, לא, תנסחו ביחד מכתב,
- אלי כהן:** אה, אני התנדבתי לנסח.
- שי רוזנצוויג:** רגע, אני מבחינתי, אם אתה לא חייב להגיד את האמירה הזאת, אז באמת אל תגיד אותה.
- אילן דולב:** אין לי ברירה.
- עו"ד גיתית שרמן:** כי יש בנוהל של משרד הפנים דרישה שהגזבר יתייחס, ברגע שיש -
- אלי כהן:** אז שיתייחס בגוף האי-מייל. למה בכתב?

אילן דולב:

שי רוזנצוויג:

אני צריך היום, שנייה רגע. הוא חייב הרי להתייחס בכתב. רגע, מבחינת ההגשה, זה יכול להיות כחלק מהמכתב? בדפוס? ולא בכתב יד גזבר? אז אני מבקש, אתם תנסחו מכתב. הוא יגיד את הסיי שלו, אם הוא מחויב. אני לא מתווכח על זה. אני שואל את השאלה הזאת, החשב יכתוב -

אילן דולב:

דליה, תאמיני לי שאני יודע, יודע בדיוק מה המצב היום. וועדת כספים גם יודעת. אני גם עדכנתי אותם שאנחנו מנסים לאתר 700,000 שקל כדי לסגור את השנה הזאת. אחד. שתיים, אמרנו גם שאנחנו ממחזרים מלווה. ואמרנו שנעשה את זה בתחילת שנה ואנחנו נמחזר אותם ב-1,100,000 שקל. גם תקצבנו את זה מראש. ואנחנו הולכים לקבל החלטה שאני מתפשר עליה, בהחלט. אין לי בעיה. אבל צריך לעשות את זה. רק כי צריך לעשות את זה. אני מבחינתי ממחזר מלווה ל-15 שנים כדי שיהיה לנו יותר אוויר לנשום השנה. אבל מבחינת לוחות זמנים, דקה, בקטנה אתייחס ללוחות זמנים. ישיבת המועצה היתה ב-29, שזה היה יום שני. כדי להגיש את הבקשה הזאת צריך לצרף תקציב פרוטוקול החלטת מועצה. לקח לזה יומיים. מחוז יו"ש קבע הגשה, מסירה ידנית, אצלם במחוז, ב-6 לחודש. במשך השלושה ימים או היומיים האלה שהיו לי, את חושבת שזה לא הרבה זמן לעבוד, אבל את מוזמנת לעשות את זה במקומי, ואני עשיתי את זה כבר פעם שנייה. לוקחים את זה אגב יועצים, משלמים להם הרבה מאוד כסף והם עושים את הגשת הבקשה הזאת בצורה מקצועית. זה להכין המון טבלאות, המון מספרים. המכתב שראית הוא רק חלק מכל החבילה. יש הרבה מאוד טבלאות שצריך לשלב בין אקסל לוורד ולהכניס ולהזין את הנתונים.

לבקשה?

אורית שגיא:

אילן דולב:

בוודאי, בוודאי.

עו"ד גיתית שרמן:

זה המון נספחים גם.

אילן דולב:

וצריך להגיש את זה בשני פורמטים. אני הגשתי את זה בצורה ראשונה, ואז גיתית אמרה לי 'לא, אתה צריך להוריד את הטבלאות'. הגשתי את זה בצורה השנייה, ואז משרד הפנים אמר לי 'לא, אתה צריך לבטל ולהוסיף את הטבלאות'. זה לא פשוט. ארבעה ימי עבודה נטו,

אורית שגיא:

... את ישיבת המועצה מבעוד מועד. אתם זימנתם את התאריך.

אילן דולב:

רגע, אז בואי נדבר, אורית, את צודקת. בואי נדבר גם על לוחות זמנים. נניח נעשה reversing ונלך אחורה. ב-16.7 מפרסם משרד הפנים את אחוז ההעלאה בארנונה. יום קודם אי אפשר לדעת. אתם צריכים הרי לקבל, כמה, עשרה ימים או שבועיים לפני נושא כספי,

עו"ד גיתית שרמן: ב-6.7.

אילן דולב:

לא, ב-7, מה פתאום? כי הם לוקחים את המדד של השישי. סליחה, ב-29.6. נכון. אז ב-16 לחודש, משרד הפנים מפרסם את המדדים. הם יודעים שאנחנו צריכים לתת לכם שבועיים כדי לדון בנושא. נושאים כספיים, נכון? אולי גם צריך לעבור ועדת כספים לפני. יש רשויות שעושות ועדת כספים, אז ועדת כספים גם מבקשת את הזמן שלה. ועד ה-30 לחודש אנחנו מחויבים להצביע. כי יום אחרי זה זה כבר בטל. זאת אומרת אם לא מצביעים, זה מתקבל אוטומטית. שיש העלאה אוטומטית. לוחות הזמנים, שמשרד הפנים יודע שהם מאוד צפופים. הייתי במשרד הפנים. אמרתי תשמעו, איזו רשות תגיש לכם תוך שישה ימים, צריך לגשת למשרד הפנים, להכין שני סטים כרוכים וסופט קופי ולהגיש להם את זה. אמרתי 'תקשיבו, הבאתי לכם טיוטה. אני לא הספקתי להכין את הכל. אני חוזר הביתה, אני רוצה

לעשות... תנו לי עוד אפשרות להגיש, מועד אחר'. קבעו, פתחו מועד נוסף ב-13 לחודש. במשרד הפנים בירושלים. נסעתי שוב. היו את ההערות של אלי. שלחנו אז את המייל. היו ההערות של אלי. ניסינו לשלב כמה שיכולנו או כמה שחשבנו שנכון להכניס. החתמנו שוב את כל האנשים. תחשבו, להחתים את בניטה, להחתים את גיתית על המסמכים האלה, זה לא מוצאים אותם כל יום. זה לוקח זמן, הדברים האלה לוקחים זמן. אז להגיד שעושים את זה ככה, אני לא יודע. אני יודע רק להגיד את לוחות,

אבל אילן, הצענו עזרה בניסוח של -

אני לא מתייחס לניסוח. אני מתייחס רק לאמירה שלך מבחינת לוחות זמנים.

בואו נתייחס ל-ci-fi. ה-ci-fi שאני ביקשתי לאור ישיבת ועדת כספים שבה העליתם את מורת הרוח שלכם מהעניין הזה. ביקשנו וקיבלנו. ישב אלי, מבחינתי תנסחו מה שבא לכם. לדעתי האמירה שעשינו והרמיזה שעשינו להכשיל היא כמעט דיבה מבחינתי. כי עשינו את כל מה שאנחנו חושבים. זה לא שאנחנו עושים את זה כל שנה. פעם ראשונה שאנחנו עושים את זה. קיבלנו קווים מנחים. זה לא מכתב למש"קית ת"ש. אתה כותב את זה ממילא אחר כך. מרימים אלי טלפון, מדברים עם החשב המלווה, שהוא מחויב לרשום את הדעה שלו. ועשינו את זה כפי שאנחנו רואים והכנסנו את ההערות ועוד נכניס עוד הערות. אז בזמן קצר גם פרסמנו, כפי שמתחייב לתושבים, כדי שזה לא יפול על טכניקה. עשינו את כל זה ואנחנו נמשיך לעשות. אלי, אתה תשב, בסדר?

בשמחה.

אוקיי, הלאה.

רגע, אני רוצה להגיד פה משהו. בישיבה הקודמת, כשהנושא הזה עלה, אמרת שדיברת עם כל האנשים,

אורית שגיא:

אילן דולב:

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

כל הזה, אין סיכוי לדבר הזה. בסגנון הזה. אני לא זוכר אם אמרת 'אין סיכוי', אבל אמרת שאתה כבר טיפלת בנושא, ואתה חושב שאין טעם להגיש את הבקשה. פחות או יותר במילים, אני לא זוכר במילים. אתה חושב שעכשיו יש טעם להגיש את הבקשה?

עו"ד גיתית שרמן: אני אגיד לך מה אני חושבת.

אז אני חושב, צר לי, אם לא הייתי פרנואיד, הייתי חושב שנעשה פה הכל על מנת להכשיל את זה, על מנת להביא לידיעת התושבים שאלה סתם מברברים, ואני כבר אמרתי להם מראש שזה לא יעבור. והם החליטו כן לעשות את זה, אבל אני כבר ידעתי מראש וטראו מה הם עושים. סתם מבזבזים את הזמן שלהם.

משה אופיר:

5. מחזור מלוות.

אוקיי, סעיף הבא. סעיף הבא, מחזור מלוות. תודה. אז מה אתה רצית להגיד בזה? לא משנה, עזוב, אני עובר לנושא הבא. חבר'ה, יש ישיבה ארוכה. מחזור מלוות. דברי הסבר. כחלק מתוכנית ההבראה, ובהמלצת ועדת כספים, מבקשים לעשות מחזור לכלל ההלוואות הקיימות במועצה, לפי סיווגם. ביוב, כיסוי גירעון, ביטוח. בבנק מזרחי, בריבית עד פי פלוס 0.3, סך של 3.7 מיליון ₪ ובמרכנתיל דיסקונט, דקסיה לשעבר, פי פלוס 0.3%, סך של 4 מיליון, לשמונה שנים. קיים חיסכון בפועל של כ-400,000 ₪, על פי התנאים הקיימים היום. פרטים נוספים, פרוטוקול ועדת כספים. אז אלי, אתה רוצה כמה מילים להציג את זה? דנתם בזה. אנחנו מביאים פה לאישור את מחזור המלוות. רק כמה מילים. בישיבה הקודמת היה פה חוסר הסכמה לגבי איך וכמה. כל אחד הביא הצעה וראינו שזה לא

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

מתכנס. אני ביקשתי, תתכנסו בוועדת כספים, תמצאו את עמק השווה. תמליצו לי על מתווה, ככל שזה מוסכם עליכם, אני אקבל אותו ואעלה אותו. אני שמח שעשיתם את זה. ישבתם, העליתם כמה אופציות, נכון? העלו כמה אופציות ובחרתם את האופציה שנראית לכם הכי טובה וזה מראה לי שגם בשיח ובתקשורת טובה, או בוא נתחיל בתקשורת, בתור התחלה, לעומת חוסר תקשורת, אפשר כן להגיע להסכמה, והשאיפה שלי היתה באמת שנגיע וכולנו נסכים על משהו. כי אין טעם להיכנס ולהתברר פה על משהו שהוא לא מוסכם מלכתחילה. זו לא היתה הדרך. אז קודם כל תודה לכל מי שישב וטרח ועסק בעניין הזה. אלי, אתה יכול להציג.

כן. אז -

אלי כהן:

אם יש לך משהו מעבר לזה. אם לא, אפשר להתקדם לנושא הבא.

שי רוזנצוויג:

לא, אין לי. אולי רק למען אלה שמקשיבים ושומעים, אז באמת היו שתי אופציות. שלוש אופציות. כאשר אופציה אחת אמרה בואו נמחזר את כל המלוות ונפרוס את זה על 12 שנה. היא האופציה הכי פחות כדאית. האופציה השנייה שנפסלה גם היא, שהיא בעיני טובה כמו זאת שנבחרה, היתה למחזר רק את ההלוואות שנגמרות החל מעוד ארבע שנים. היתרון העצום של השיטה הזו אומר שמרוויחים טיפה פחות לשוטף. 700,000 במקום 900. אבל אחרי ארבע שנים עומס המלוות, ההחזר החודשי, נעשה ממש שולי וזניח, ואז אפשר גם לקחת יותר הלוואות, וכהנה וכהנה. בסופו של דבר נבחרה האופציה שהיא האמצעית. שבה נמחזר את כל המלוות. 6.9 מיליון. אבל ניקח את זה לשמונה שנים. כאשר ההנחה שבעוד שמונה שנים אינשאללה, כמו שאומרים, נגמור עם הדבר הזה. וזו ההצעה שהמלצנו, וזו

אלי כהן:

ההצעה שהבאתם פה לאישור.

שי רוזנצוויג: אם אפשר לגשת להצעת ההחלטה ולאשר אותה, ולמחזר את המלוות. אני מקריא: מאשרים למחזר את המלוות הקיימות במועצה לפי סיווגם, ביוב, כיסוי גירעון ופיתוח, בבנק מזרחי, בריבית של עד פי פלוס 0.3%, סך של 3.7 מיליון ₪. במרכנתיל דיסקונט, דקסיה לשעבר, פי פלוס 0.3%, סך של 4 מיליון ₪ לשמונה שנים.

אילן דולב: אז אני אתקן. אני רוצה להקריא, בסדר?
אלי כהן: לא, כי זה לא המספרים.
אילן דולב: זה 3.2.

אלי כהן: אנחנו דיברנו על פחות מ-7 מיליון. לא 7,700.
אילן דולב: אני אקריא את ההחלטה: מאשרים למחזר, היה צריך לתקן את זה. תיקנו את זה בשקפים החדשים. אבל זה לא עבר בשקף הזה. 'מאשרים למחזר את ההלוואות הקיימות במועצה בסך של 6.9 מיליון ₪. בבנק מזרחי ובבנק דקסיה, בריבית של פריים פלוס 0.3%. ההלוואות ...

עו"ד גיתית שרמן: ... לכל בנק.

אילן דולב: למה את מכניסה אותי ...
עו"ד גיתית שרמן: אתה צריך. כי אחר כך לכל בנק אנחנו צריכים לחתום על הגובה של ההלוואה.

אילן דולב: בסדר. בסך הכל אני ... למחזר 6.9. אם אני אצליח להוציא מבנק אחד יותר כסף בריבית יותר זולה, אתם מאפשרים לי את הגמישות, נכון?

אלי כהן: מבחינתי בהחלט כן. אני חושב שזה כדאי. (מדברים ביחד)

שי רוזנצוויג: אתה מוכן להקריא את המספרים הנכונים?
אילן דולב: אלי, אני אקריא את ההחלטה.

שי רוזנצוויג: קרא את זה כמו שצריך.
אילן דולב: אני אקריא את זה מהלוח. גיתית, היועצת המשפטית, אומרת שחייבים בהחלטה שיופיעו הסכומים המדויקים לכל בנק. אז נקריא את זה, כי

זה מה שהיא אומרת.

כל עוד זה ב-6.9,

גיתית, אם אנחנו נשארים באותה מסגרת,

זה לא משנה. אנחנו אחר כך צריכים לחתום על טפסים לבנק, לכל בנק בנפרד, שהיתה החלטת מועצה שמאשרת לקיחת הלוואה של X ש ביחס לאותו בנק. אני לא יכולה לחתום על זה.

אני אחיה עם זה. מקסימום במקרה הגרוע, זה ייקח לי עוד שבועיים, עוד חודש, אנחנו נחיה עם זה. זה לא כל כך נורא. מאשרים למחזר את ההלוואות הקיימות במועצה לפי סיווגן, בסך של 6.9 מיליון ש. בבנק מזרחי בריבית של עד פריים פלוס 0.3, סך של 3.7 מיליון ש. למרכנתיל דיסקונט, דקסיה לשעבר, עד פריים פלוס 0.3, בסך של 3.2 מיליון ש לשמונה שנים. והכל בכפוף לתנאים ומסמכי הבנק, כולל שעבוד הכנסות עצמיות.

מי בעד?

אז הסכום הכללי כמה הוא?

6.9. אני הקראתי את זה עוד פעם.

לא, גם אצלי זה כתוב ככה.

6.9, ושמונה שנים.

מי בעד? פה אחד, תודה. הנושא הבא.

אלי כהן:

דליה נחום לוי:

עו"ד גיתית שרמן:

אילן דולב:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

אילן דולב:

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

החלטה:

מאשרים פה אחד למחזר סה"כ 6.9 מיליון ש מלוות הקיימות במועצה לפי סיווגם (ביוב, כיסוי גרעון, פיתוח) בבנק מזרחי בריבית של עד פריים פלוס 0.3%, סך של 3.7 מיליון ש. ובמרכנתיל דיסקונט (דקסיה לשעבר), עד פריים פלוס 0.3%, בסך של 3.2 מיליון ש לשמונה שנים והכל בכפוף לתנאים ומסמכי הבנק, כולל מסמכי שעבוד.

אני רוצה להגיד משהו בקשר להצעה של שלומית. היא שלחה לי אישור להעלות את זה. אישור בכתב.

משה אופיר:

הבאתי את זה ליועצת המשפטית. אבל מכיוון שאתם כבר עייפים, אז ביקשתי ממנה שהיא תעלה את זה בישיבה הבאה.

6. לקיחת הלוואה וקבלת מענק במסגרת תוכנית ההבראה.

- שי רוזנצוויג:** הנושא הבא. לקיחת הלוואה וקבלת מענק במסגרת תוכנית ההלוואה. אילן, אני לא קורא את ההסברים. הם נכונים? כן.
- אילן דולב:** אוקיי. תודה. בהמלצת ועדת כספים אנחנו מבקשים לקחת הלוואה של 2,021,000 ₪.
- אורית שגיא:** מה זה בהמלצת ועדת כספים? זה בקשת ראש המועצה, שוועדת כספים תומכת בה.
- שי רוזנצוויג:** אני אומר, לקיחת הלוואה וקבלת מענק במסגרת תוכנית ההלוואה. זה בהמלצה.
- דליה נחום לוי:** הם ממליצים לראש המועצה, התפקיד של ועדת כספים זה להמליץ לראש המועצה.
- שי רוזנצוויג:** נכון. דברי ההסבר, בסדר?
- אורית שגיא:** אתם המלצתם לראש המועצה לקחת הלוואה? או שזו בבקשה שלו שאתם תמכתם?
- אלי כהן:** זו בקשה שלו ואנחנו תמכנו.
- דליה נחום לוי:** הם ממליצים למליאה.
- אלי כהן:** לא, לא, אורית שואלת ושואלת ממקום נכון. זה לא שאנחנו out of the blue באנו ואמרנו 'קח הלוואה'. זו לא יוזמה שלכם.
- דליה נחום לוי:** שי רוזנצוויג: חבר'ה, לקיחת הלוואה ונטילת מענק במסגרת תוכנית ההבראה. נשבע לכם שאני מנסה לא להפיל את ההלוואה הזאת ולגרום לה לקרות, אוקיי? בהמלצת וועדת כספים, מבקשים לקחת הלוואה, 2,021,000 ₪ לשמונה שנים. פריים פלוס 0.3% במסגרת תוכנית ההבראה. מנגד נקבל מהמדינה
- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

- מענק של 1.25 מיליון ₪. ההפרש נובע מכך שבאבן דרך הקודמת התקבל מענק בסכום של 771,000 ₪, אשר לא לקחנו בגינו הלוואה. שאלות?
- אני מתקן. ... 1,771. איך זה נהיה 2,021?
- אלי כהן:**
- היה עדכון. התקבלו עוד שני אבני דרך. את רוצה להעלות את ... שלי?
- אילן דולב:**
- אז למה הוא לא יודע מזה?
- שי רוזנצוויג:**
- שלחתי לך. אתמול או שלשום, את המכתב של אלכס, לכל ועדת הכספים. שם מופיעים בדיוק המספרים האלה. אלה המספרים שאושרו.
- אילן דולב:**
- תסתכל שקיבלת.
- שי רוזנצוויג:**
- לא, לא, קיבלתי את המייל. אני זוכר שהוא ביקש שינוי. אני רק לא מבין למה.
- אילן דולב:**
- אושרו שני אבני דרך.
- אלי כהן:**
- זאת אומרת שאנחנו מקבלים מענק של 2,021 גם כן?
- אילן דולב:**
- בסך הכל, תיכף תראו. תעברי לדף, אני הכנתי לכם המון חומר, האמת. הכנתי הרבה חומר. השקף הבא. אלה אבני הדרך שאושרו. זהו, תסתכלו רגע כאן. כאן אישרו לנו עוד 150,000 שקל. ביישום חוקי עזר. וכל השאר, כל העניין של הגדלות הכנסות ארנונה, הכירו לנו 75% של 2019.
- שי רוזנצוויג:**
- אתה מכיר את זה, אלי?
- אילן דולב:**
- עמידה ביעד הגירעון. קיבלנו 100% זה היה אישור של אלכס אלטר. מכאן זה בא.
- אלי כהן:**
- כן, את זה אני רואה. לא, בסדר. הוא שאל אם זה מחדש לי משהו. את זה לא ראיתי.
- שי רוזנצוויג:**
- לא ראית את הטבלה הזאת?
- אלי כהן:**
- לא, לא ראיתי.
- אילן דולב:**
- לא, הטבלה הזאת זה על סמך הטבלה של אלכס. פשוט הפכתי אותה לפורמט -
- אלי כהן:**
- לא, בסדר. לא ראיתי טבלה. לא קיבלתי טבלה. נו, ברצינות.

רגע, של אלכס לא קיבלת?	אילן דולב:
לא.	אלי כהן:
אין מצב.	אילן דולב:
קיבלתי מייל שאומר 'אלי', 1,771, יש 2,000. כי אנחנו אמורים לקבל מענק נוסף.	אלי כהן:
... יכול להיות ששלחת. אני לא זוכר. פה שולחים דברים שלא מתקבלים על ידי חברי מועצה.	משה אופיר:
טוב, אוקיי. בסדר. בואו ננסה להתקדם.	שי רוזנצוויג:
אני רוצה להראות עוד משהו אחד, ברשותכם.	אילן דולב:
את מקבלת מיילים בסדר?	משה אופיר:
שנייה, עוד משהו אחד. מה שרציתי להראות לכם, תסתכלו. בפעימה הראשונה קיבלנו מיליון וחצי מענק והלוואה, וזה היה בסדר גמור. פעימה שנייה לקחנו 2.3 מיליון שקל הלוואה אבל קיבלנו מענק נדמה לי רק 1.5 מיליון. בפעימה השלישית קיבלנו השלמה של מענק 700,000 שקל.	אילן דולב:
שזה מכסה את פעימה 2.	אלי כהן:
טיפה יותר. ועכשיו אנחנו מבקשים להשוות, לקחת הלוואה שתכסה את הפעימה הזאת. את פעימת המענק הזאת. ואז בעצם, אם תעברי לשקף הבא, אנחנו בול -	אילן דולב:
אתה משתמש אבל באותה קוביה פעמיים. פעם אחת זה מכסה את פעימה 2. ועכשיו אתה רוצה שתכסה את הפעימה הבאה.	דליה נחום לוי:
לא, הפעימה הזאת, תסתכלי, זו פעימה של 700,000 שקל,	אילן דולב:
שצריכה לכסות פה.	דליה נחום לוי:
היא הרבה יותר מפה, כן.	אילן דולב:
יפה. אז אתה לא יכול להשתמש בעמודה הימנית.	דליה נחום לוי:
בסוף הפעימה הנוכחית זה 50-50?	משה אופיר:
השמאלית לא חסר.	אילן דולב:
בסוף הפעימה הנוכחית זה יהיה 50-50?	משה אופיר:
כן, 50-50.	אילן דולב:

- דליה נחום לוי:** אבל ברור ששם חסר, כי אנחנו משלימים אותה לפעימה 2.
- משה אופיר:** אבל פעימה 3 זה יותר -
- שי רוזנצוויג:** לא הבנתי אותך. (מדברים ביחד)
- דליה נחום לוי:** זה משלים את פעימה 2.
- אלי כהן:** צודקת אודליה. זה משלים את זה. ועכשיו נשאר רק הימנית.
- דליה נחום לוי:** הימנית, יפה. אז עדיין,
- אלי כהן:** אז מה הערך של הימני ביותר?
- דליה נחום לוי:** אנחנו עדיין בחסר.
- אלי כהן:** 1,250. ותעמדי על השני. 2,021. זאת אומרת אנחנו מבקשים עכשיו 2,021 על כמה? זה לא בסדר. על 1,250. אז אנחנו צריכים לבקש 1,250. לא 2,021.
- משה אופיר:** לא הבנתי. מצטער, לא הצלחתי להבין -
- דליה נחום לוי:** זה מה שאני אמרתי. שזה קוביה של פעמיים.
- משה אופיר:** אני שאלתי אותך אם בסוף הפעימה השלישית נגיע ל-50-50. אמרת לי כן.
- אילן דולב:** נכון.
- אלי כהן:** כן, אבל כשסופרים עכשיו, זה לא מדויק, כנראה.
- אילן דולב:** הנה, היתה עוד פעימה אחת של 812.
- אלי כהן:** אז לא הכנסת אותה בגרף שם.
- דליה נחום לוי:** אז זהו, בגלל זה חסר.
- אלי כהן:** אז 1,250 ועוד 812.
- אילן דולב:** התקבלו אבני דרך ככה. אני אעבור על הטבלאות האלה. אלה טבלאות שגם החשב המלווה משתמש בהם. אני יצרתי לו אותם. אלה אבני הדרך שמאשרים בתוכנית ההבראה. אלו הסכומים שהתקבלו בפועל. הסכום הזה התקבל ב-6.8.19, מיד אחרי שאישרנו בישיבת מועצה את ההעלאה. חלק קיבלנו את המענק אחרי הרבה מאוד זמן ואחרי הרבה מאוד ישיבות שאמרו איפה הזה, והצלחנו לשחרר ממשרד האוצר. בדצמבר קיבלנו את הכסף, את ה-1.5 מיליון. אחר כך את החלק הזה, אני

ממשיך למטה, הנה, אתם רואים את ה-2.3? היא סוכמת את כל אבני הדרך האלה. התקבל בדקסיה ב-31.3 לקחנו 2.3 מיליון ₪. זה היה כשהיתה הקורונה. חתמנו על הטפסים ואישרנו את כל אבני הדרך האלה. שבעה ימים אחרי זה קיבלנו עוד 812,000 שקל.	
אז יש לנו 2.3.	אלי כהן:
רגע, אילן, תחזור רגע אחורה.	אורית שגיא:
1.5 מיליון, 1.5 מיליון מאושרים, סגור? כן.	אילן דולב:
יופיי. 2.3 לקחנו הלוואה?	אורית שגיא:
רגע, שנייה, דקה. ה-2.3 זה השורות?	אילן דולב:
את צריכה להבין שה-812 הם לא בתוך - אבל זה לא מה שנראה. זה נראה שכאילו זה חלק.	אורית שגיא:
אז זה אומר שאתה צריך לתקן את הגרף. תחזרו רגע ל-800.	דליה נחום לוי:
לא, אז בואו נעבור. 1,500 ו-1,500 ראינו. הלאה.	אורית שגיא:
2.3 ועוד 800,	אלי כהן:
זה לא בסכימה שם?	אילן דולב:
זה לא 2.3 ועוד 800. 2.3 זה הלוואה. 2,300 זה ההלוואה. עכשיו קיבלנו מענק 812, ועוד 1,558.	אורית שגיא:
ועוד 1,558. שזה -	אלי כהן:
תעברי לדף הבא. ועוד 700,000 שקל.	אילן דולב:
אז 1,370 ועוד 700, שזה 2070. זאת אומרת יש לנו 2,070,000 יחסית ל-2,300 הראשונה.	אלי כהן:
כמה סך הכל הלוואות קיבלנו? 1.5 מיליון ועוד 2.3. נכון.	אילן דולב:
סך הכל 3,800.	אלי כהן:
כן.	אילן דולב:
כמה מענקים קיבלנו?	אלי כהן:
קיבלנו 1,500, 812, 558 ו-700.	אילן דולב:
סך הכל 4,571.	אלי כהן:

לא. 3,570. זה מה שכתוב לי.	אלי כהן:
פספסת 1.5 כלשהו.	אודליה גוטל:
לא, זה ה-1.5 הראשון.	אלי כהן:
יש עוד אחד.	אודליה גוטל:
שנייה, שנייה. 1.5 ועוד 1,550 זה כבר 3.5?	אילן דולב:
אני לא רואה 1,550.	אלי כהן:
כן, בשורה הראשונה 1.5 מיליון. שורה אחרונה 812,	אודליה גוטל:
812 לקחתי.	אלי כהן:
עוד 1.5 מיליון.	אודליה גוטל:
אה, זה 1,558. רגע, סליחה. ועוד 700. אז זה	אלי כהן:
3,700	
4,571	אילן דולב:
פספסת עוד פעם.	אודליה גוטל:
לא, לא פספסתי כלום. זה חשבון ש...	אלי כהן:
אלי, 1.5 ועוד 1.5 זה כבר 3.	אילן דולב:
חבר'ה, בואו, 1,500 ועוד 812 ועוד 1,558, ועוד	אלי כהן:
700. שזה שווה 3,570.	
איך זה יכול להיות?	דליה נחום לוי:
1.5 ועוד 1.5 זה כבר 3.	משה אופיר:
חבר'ה, אפשר להצביע?	שי רוזנצוויג:
אלי, שלום כיתה א'. יש לך פעמיים 1.5.	דליה נחום לוי:
אחרי החתימה השלישית, כמה סך הכל מענקים?	משה אופיר:
אלי, אתה רוצה מחשבון של הקואליציה?	שי רוזנצוויג:
אז סך הכל מענקים -	אלי כהן:
3.8 ו-4.5.	אילן דולב:
4,570. פעם שלישית.	אלי כהן:
רק שנייה, אילן. כמה בסך הכל, אחרי הפעימה	משה אופיר:
החדשה שאנחנו מאשרים עכשיו, כמה מענקים	
קיבלנו וכמה הלוואות?	
אז קיבלנו 4,570 מענקים. ועשינו הלוואות,	אלי כהן:
5.8 מתוך 9. איזה אבני דרך אנחנו צריכים עדיין,	משה אופיר:
אם אתם שואלים לגבי אבני דרך הבאות (מדברים	אילן דולב:
ביחד)	

- אלי כהן:** עשינו עכשיו חשבון שלוש פעמים. קיבלנו מענקים 4,570.
- אילן דולב:** משה עבר לדור הבא.
- אלי כהן:** מה זה הדור הבא?
- אילן דולב:** אם אני מכניס את מה שהולך לבקש עכשיו ומה שאני הולך לקבל עכשיו, כמה יצא לי בסוף.
- אלי כהן:** לא רוצה להכניס את הדור הבא. בוא רגע נראה כמה אנחנו רוצים לבקש היום. אתה סומך על זה שמחר בבוקר נקבל את המענק?
- אילן דולב:** כן.
- משה אופיר:** זה הוא אומר שנקבל.
- שי רוזנצוויג:** היינו כבר בסרט הזה, בוא. היינו כבר בסרט הזה. מענק אתה תקבל. עובדים מאוד מאוד קשה.
- אלי כהן:** כי היה סגור מראש שיש 1,770.
- אורית שגיא:** אילן, לא. כל הרעיון של ועדת הכספים שהדבר הזה סגור ותפור.
- שי רוזנצוויג:** אבל מה הפערים ביניכם?
- אלי כהן:** אילן, ה-1,770 היה סגור. קיבלנו כבר את המענקים בגינם.
- אילן דולב:** אני לא אקח את האבן דרך הזאת.
- שי רוזנצוויג:** אל תיקח את האבן דרך הזאת, עזוב. אני רוצה שאנחנו עכשיו נעלה על מה שאתם סיכמתם. לא רוצים לקחת את האבן דרך הזאת שאישרו לנו?
- משה אופיר:** לא, רוצים להבין. מה אתה זה? אני רוצה להבין.
- שי רוזנצוויג:** בסדר, אני שמח שאתה רוצה להבין. אני שואל אותך.
- אלי כהן:** לא רוצים לדחות. רוצים לקחת את כל ההלוואה שבגינה כבר קיבלנו מענק.
- שי רוזנצוויג:** אז איפה הפער?
- אודליה גוטל:** על מה שכבר קיבלנו.
- אלי כהן:** הפער הוא, עכשיו עשינו חשבון, נכון? וקיבלנו 4,570.
- משה אופיר:** כמה מענקים קיבלנו עד עכשיו, אילן?
- אלי כהן:** חבר'ה, אפשר לתת לי שנייה עם אילן?

<p>לא קיבלנו הרבה מאוד מענקים. 4,570 קיבלנו מענקים. יפה. 3,800 לקחנו כבר הלוואות.</p>	<p>שי רוזנצוויג: אלי כהן:</p>
<p>נכון. יפה. זאת אומרת אם אנחנו רוצים ליישר קו, כרגע, אז אנחנו צריכים לקחת עוד 771. זאת אומרת 771 זה מה שאנחנו יכולים עכשיו לקחת, אם אנחנו תחת אותו עיקרון שאמרנו, על כל מענק שמקבלים ניקח הלוואה.</p>	<p>אילן דולב: אלי כהן:</p>
<p>זה מה שהמלצת לי עכשיו. עכשיו תגיד מה אתה רוצה עוד. אם זהו, אז בוא נצביע על 771.</p>	<p>שי רוזנצוויג: אלי כהן:</p>
<p>לא, רגע, שנייה, שנייה. אין לי בעיה. אני רק רוצה להגיד כזה דבר. הדיון התחיל, אלי, אתה ואני ניהלנו את הדיון ואני מזכיר לך. אמרנו שאישרנו לנו עוד אבני דרך, ואישרנו לנו אפילו עוד הלוואה של מיליון שקל נוספת. לכן אנחנו לוקחים, אני הגשתי לוועדת כספים עוד 1,700. בסדר? אישרנו לנו אבן דרך של עוד מיליון שקל נוספת. לכן בוועדת כספים זה היה 1,700,000.</p>	<p>אילן דולב:</p>
<p>אני רוצה לאשר את מה שיש בפרוטוקול הוועדה. האבן דרך הנוספת שווה מיליון, שאישרו לנו? מה שאישרו לנו במסגרת ועדת כספים, כשהגעתי אליכם לוועדת כספים, אישרו לי טלפונית מיליון שקל. נכון לשלשום, יום ראשון, שלח לנו אלכס אלטר שאישרנו לנו 1,250,000 נדמה לי. מה שהצגתי קודם, בשקף הקודם.</p>	<p>שי רוזנצוויג: משה אופיר: אילן דולב:</p>
<p>אישרו מענק של 1,250,000. כן, אישרו את המענק של 1,250,000. יש לנו על זה אפילו אסמכתא ושלחתי את זה לחברי ועדת כספים. ביקשתי שיתייחסו. חלק התייחסו, חלק לא התייחסו. למרות שזה היה שלושה ימים -</p>	<p>משה אופיר: אילן דולב:</p>
<p>מי התייחס?</p>	<p>שי רוזנצוויג:</p>

- אילן דולב:** אף אחד לא. חוץ מאלי.
- אלי כהן:** כן, אבל בוא.
- אילן דולב:** לא, שנייה. תן לי רגע לסיים. למה חשוב לנו כן לקחת? ותחליטו אתם כן רוצים או לא רוצים.
- אלי כהן:** אבל הם רוצים להבין איך זה מסתדר.
- אילן דולב:** לא, שנייה. אני רוצה אבל להסביר לכם את הקונספט. מה עומד מאחורי זה. קיבלנו מכתב ממקורות. עדכנתי אותך וגם הפצתי את זה במסגרת סיכום ועדת כספים. מקורות אנחנו חייבים להם כ-4 מיליון שקלים. קיבלנו מכתב לפני תביעה. פנינו למשרד הפנים ואמרנו 'חבר'ה, אנחנו עם מכתב תביעה של מקורות. קיבלנו מכתב ממקורות לפני תביעה. אנחנו חייבים שתאשרו לנו את אבני הדרך המקוריות ל-2019'. הרבה מאוד משא ומתן, הרבה מאוד דיבורים. סיכמו שהם מאשרים לנו מיליון, עכשיו קיבלנו, לפני, סוכם על מיליון שקל מענק ומיליון שקל הלוואה, פלוס ה-770 שלא לקחנו קודם, וזה בא לישיבת ועדת כספים. ביום ראשון קיבלנו מכתב ממשרד הפנים שמאפשר לנו לקחת -
- שי רוזנצוויג:** רגע, עד כאן מוכר? ידוע?
- אלי כהן:** עד כאן מוכר. המיליון שקל שאישרו כבר. 771 זה היה ליישר קו. ועל זה משרד הפנים אישר עוד מיליון שקל.
- שי רוזנצוויג:** הלוואה.
- אילן דולב:** רגע, אלי, נקרא את הפרוטוקול של ועדת כספים, שאתה ואני חתומים עליו.
- אלי כהן:** זה לא פרוטוקול, זה סיכום דיון.
- אורית שגיא:** אגב, הדיון הוא לא רק בינך לבין ועדת כספים. יש פה עוד חברי מועצה שגם צריכים לקבל את זה. בסדר?
- אילן דולב:** בסדר גמור. אבל אני רק מסביר מה סוכם, שתדעו על מה דיברנו, ושלא יגידו שזה לא היה בישיבה וזה צץ עכשיו מחדש. 'כפי שעדכן הגזבר בישיבה, קיבלנו

4,571', הסכומים לא השתנו. ו-3.8. ולכן הרשות חייבת לקחת 771,000 שקל כדי שנוכל להתקדם בתוכנית ההבראה. בימים הקרובים תאושר אבן דרך נוספת של מיליון ₪ מענק וכן מיליון ₪ הלוואה. בסדר? גם עדכנתי שבימים האחרונים התקבל מכתב תביעה ממקורות על יתרת חוב של 4 מיליון ₪.

החלטה.

שי רוזנצוויג:

ההחלטה, ממליצים לקחת הלוואה של 1.77, שלוקחת 770 ועוד מיליון שקל.

אילן דולב:

על זה התווספה, הוא אומר, עוד דרך אבן אחת, שהפכה את זה ל-2 שאני אמרתי. רוצים את זה? זה לא רשום פה. לא רוצים, סבבה. אבל אני אומר.

שי רוזנצוויג:

מתי אנחנו אמורים לקבל את המיליון ועוד את ה-250 שנוספו לפני יומיים?

אלי כהן:

כמה שיותר מהר.

אילן דולב:

כמה שיותר מהר אנחנו לא יודעים לאכול את זה, אילן.

אלי כהן:

בואו נחזור לטבלה ונראו איך זה מתקדם. כשאישרנו את ה-2.3, אודליה, תעברי רגע לטבלאות.

אילן דולב:

אומר לך אלי איך זה התקדם. באבן דרך הראשונה חיכינו חמישה חודשים.

אורית שגיא:

אבל זה היה רק בהתחלה. אחרי זה קיבלנו, אנחנו אישרנו 2.3 נדמה לי במרץ, ושבועיים אחרי זה, באפריל, קיבלנו 1.5 מיליון, ולפני זה קיבלנו 800, ואחרי זה קיבלנו עוד 700.

אילן דולב:

הם ... את המענקים.

שי רוזנצוויג:

הם כל הזמן. הם אפילו הקדימו את המענקים ביחס להלוואות. הם מקדימים אותנו לפעמים. כמו שאנחנו מתקדמים. עכשיו אנחנו לא מאבדים אותם, אנחנו מתקרבים אליהם.

אילן דולב:

כן, ב-771 אנחנו משלימים אותם. נכון. הם נתנו לנו יותר מענק משלקחנו הלוואות.

אלי כהן:

אנחנו משלימים אותם. אנחנו משתמשים בזה.

שי רוזנצוויג:

בעיקר למקורות. שאנחנו רוצים להוריד אותם מהתביעה המשפטית. חייבים להם לא מעט כסף.

מתי אתה צופה שתקבל את ה-1,250,000, אילן?
בימים הקרובים. זה עניין של חשיבות. האישור הזה עבר -

משה אופיר:

אילן דולב:

מה, זה לפי תוכנית עם החשב המלווה.

שי רוזנצוויג:

גם עכשיו אנחנו קיבלנו הרבה יותר ממה שלקחנו. וזה לאורך החודשים האחרונים. אז אם יש פערים של שבועיים, שלוש, אני לא מוצא בזה -

אלי כהן:

אנחנו לא יודעים אם זה פער של שבועיים, שלוש. אבל בסדר.

אורית שגיא:

תראי, זה היה נוח לנו באופן תיאורטי, כשלקחנו פחות הלוואות וקיבלנו יותר מענקים. ולכן אני מתקש להבין ממנו מתי הוא מעריך ולא כמה שיותר מהר או כמה שיותר גבוה.

אלי כהן:

הוא אמר בימים הקרובים.

משה אופיר:

אני גם חושב שאנחנו נקבל את זה בזמן הקרוב. קרי, אני מקווה מאוד, אני לא יודע אם בימים הקרובים. תקבל את זה תוך חודש. בסדר? אני בדקתי את זה באופן אישי. כל המענקים שהתקבלו, זה press. ברגע שיש פה החלטת מועצה סוף סוף, כמה נשאר לנו -

שי רוזנצוויג:

אלי כהן:

רגע, הם רואים שאנחנו מאשרים לקחת את ההלוואה, עמדנו באבני הדרך. זה כסף שצריך ללכת לספקים, חברים. בלי זה אנחנו לא יכולים,

שי רוזנצוויג:

זה יוצא 5,820. אלי. אז עד 9 (מדברים ביחד)

משה אופיר:

לדעתי האישית, אם באמת ההערכה היא שבשבועיים עד חודש הקרובים אנחנו נקבל את המיליון מאתיים ומשהו, 1,250,000, והוספת את ה-771, זה אומר הלוואה של 2 מיליון, לדעתי האישית אפשר לאשר את זה.

אלי כהן:

בסדר. זה מה שדובר עליו, אני אומר עוד פעם, בוועדת הכספים.

שי רוזנצוויג:

אלי כהן: לא, ... דובר בוועדת הכספים. בסדר, אבל זה הבסיס. טוב, בוא תקריא בבקשה את ההחלטה. אני אקריא. מאשרים לקחת הלוואה של 2.021 מיליון ₪ לשמונה שנים, של עד פריים פלוס 0.3% מבנק מרכנתיל, בדקסיה, בכפוף למסמכי הבנק ושעבוד הכנסות עצמיות. מי בעד? פה אחד. תודה.

החלטה: מאשרים פה אחד לקחת הלוואה של 2.021 מיליון ₪ לשמונה שנים בריבית עד פריים פלוס 0.3% מבנק מרכנתיל (דקסיה), בכפוף למסמכי הבנק ושעבוד הכנסות עצמיות.

7. פתיחת תב"רים.

שי רוזנצוויג: פתיחת תב"רים. באופן עקרוני את בעד התב"רים? קראת אותם?
אורית שגיא: לא, אין לי התנגדות.
שי רוזנצוויג: פתיחת תב"רים.
משה אופיר: אני נאלץ לפרוש. אני מאחל לכם המשך יום נעים.
אורית שגיא: אני צריכה ללכת.
שי רוזנצוויג: הכל בסדר. לא חשדנו.

***** גב' אורית שגיא ומר משה אופיר יוצאים מהשיבה *****

שי רוזנצוויג: פתיחת תב"ר 526. פרויקט הכנה וחידוש חוקי עזר. אנחנו מבקשים לעדכן את חוקי העזר של הרשות, על מנת לעשות סדר, להתאים את החוקים לתקופה, לעמוד בתוכנית ההבראה. התב"ר המבוקש הינו על סך של 200,000 ₪. מקור מימון הוא קרנות הרשות. יש לי שאלה. לפני שאנחנו מעדכנים ומחדשים זה יובא למליאה, כדי שכולנו נדון בתשלומים,

עו"ד גיתית שרמן: ברור, חייב. כל התיקונים של חוקי העזר חייבים

- הופק ע"י: בנוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

לעבור מליאה.

אני קראתי פוסט של איזה תושב שמדבר בדיוק על הדברים האלה. שאנחנו לא מעודכנים וטוב שהרמנו את הכפפה ואנחנו רוצים לעדכן את זה. אני רק רוצה לשאול שאלה. 200,000 מקרנות היישוב, כמה כסף יש לנו שם?

אלי כהן:

שימו לב. יש תשובה טובה. הנה, בבקשה. מכל המספרים, איפה זה כתוב?

אודליה גוטל:

אלי כהן:

יתרת קרנות הרשות, נכון להיום 12.8, 1.9. סבבה? במספרים אנחנו בערך. אז יש כסף. מי בעד? אנחנו מאשרים לפתוח תב"ר 526, פרויקט חוקי עזר, בסך 200,000 ₪. מקור מימון: קרנות הרשות. פה אחד.

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

מאשרים פה אחד פתיחת תב"ר 526 - פרויקט חוקי עזר - בסך 200,000 ₪. מקור מימון: קרנות הרשות.

החלטה:

מי העריך את העלות? מי העריך את ה-200,000? אני עשיתי הערכה. הערכה מאוד רזה. אבל ההערכה.

אלי כהן:

אילן דולב:

כן, ההערכה היא הערכה רזה. ויהיה פה יועץ שיעשה -

אודליה גוטל:

אלי כהן:

אני לא יודע לעשות את זה.

אילן דולב:

הכסף הולך ליועץ.

אודליה גוטל:

לא, ברור. יש מאחורי ה-200,000 תוכנית וסוג של הצעות והערכות מחיר.

אלי כהן:

כן. הערכות על הצעות מחיר. הלאה. פתיחת תב"ר 527, שיפוץ חטיבת הביניים חצב. לאחר עבודה מול משרד החינוך הצלחנו לקבל תקציב מיוחד ממשרד החינוך על סך 700,000 ₪ לטובת השיפוץ הישן חטיבת הביניים חצב. האמת, הגיע הזמן. העבודות האלה יכללו עבודות איטום, חידוש, כלל השירותים, צביעה ועוד, והתקבלה הרשאה במערכת. תב"ר

שי רוזנצוויג:

משמח ביותר. מקור מימון: 100% משרד החינוך. מי
בעד לאשר פתיחת תב"ר 527, שיפוץ חט"ב חצב, על
סך 700,000. מקור מימון 100% משרד החינוך. מי
בעד? פה אחד. תודה.

החלטה:

**מאשרים פה אחד פתיחת תב"ר 527 – שיפוץ
חט"ב חצב – על סך 700,000 ₪. מקור מימון:
100% משרד החינוך.**

שי רוזנצוויג:

פתיחת תב"ר 528. סימוני כבישים. חידוש סימוני
הכבישים לקראת פתיחת שנת הלימודים בקרבת
מוסדות חינוך על סך 78,047. מקורות מימון: משרד
התחבורה – 54,633 ₪, קרנות הרשות – 23,414
₪. מי בעד? פה אחד, תודה.

החלטה:

**מאשרים פה אחד פתיחת תב"ר 528 – סימוני
כבישים על סך 78,047 ₪. מקורות מימון: משרד
התחבורה – 54,633 ₪, קרנות הרשות – 23,414
₪.**

אלי כהן:

זה לא פה אחד. אנשים הלכו.
פה אחד מהנוכחים.

דליה נחום לוי:

נכון, עזבו אותנו. אמרה. עוזבים אותנו אורית ומשה.
והם ציינו שכל אחד לדרכו.

שי רוזנצוויג:

8. אישור תנאי שכר – מבקר המועצה הנכנס, יובל שוב.

שי רוזנצוויג:

אישור תנאי שכר למבקר המועצה הנכנס, יובל שוב.
דברי הסבר: יש לאשר את תנאי השכר כפי שנקבעו
על ידי משרד הפנים. המשרה מאושרת ומתוקצבת.
זה הליך סטנדרטי שקרה גם עם המבקר הקודם.
והמבקר הקודם קודם. מדובר על לאשר את תנאי
השכר של מבקר המועצה והממונה על פניות הציבור,

- הופק ע"י: בנוס פרטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

שזה 90% משכר מנכ"ל ו-50% משרה. המשרה כמובן מאושרת ומתוקצבת. אמרתי, 90% משכר מנכ"ל, ב-50% משרה.

אודליה גוטל: זה שונה מהמבקר הקודם. כי המבקר הקודם היה 25% משכר בריכים ו-25% מדירוג דרגה. על זה אנחנו נמצאים כרגע בתביעה של המבקר הקודם את המועצה. כי זה לא חוקי מה שעשינו בסיבוב הקודם. ומשרד הפנים,

עו"ד גיתית שרמן: לכאורה.

אודליה גוטל: לכאורה, לכאורה, ברור. מבחינת משרד הפנים. משרד הפנים כרגע מחייב אותנו ללכת על 90% מלא, על כל ה-50%.

שי רוזנצוויג: אוקיי, מי בעד לאשר את תנאי השכר של מבקר המועצה,

דליה נחום לוי: ועוד שאלה אחת. ב-50%, זה גם כולל -

שי רוזנצוויג: פניות הציבור.

אודליה גוטל: 25% פניות הציבור ו-25% -

שי רוזנצוויג: המשרה ככלל היא 50%. אבל זה 25 ו-25.

שי רוזנצוויג: מי בעד לאשר את התנאים שציינתי? פה אחד. תודה.

החלטה: מאשרים פה אחד את תנאי השכר של מבקר המועצה וממונה על פניות הציבור, 90% משכר מנכ"ל, 50% משרה (25% מבקר מועצה, 25% תלונות הציבור). המשרה מאושרת ומתוקצבת.

9. עדכוני ראש המועצה.

שי רוזנצוויג: טוב, עדכונים שלי. קורונה. אני שמח לבשר שאלפי מנשה הוא יישוב ירוק. כרגע בסך הכל יש שישה מאומתים. בכל היישוב, ירידה דרמטית. נגענו כבר ב-30. אני מדבר איתכם על לפני שבועיים, שלושה. כרגע שישה מאומתים, שמתוכם נמצא במלונית

קורונה. ואנחנו מקווים שגם מחר המספר הזה יתעדכן לטובה. אנחנו בקשר יומיומי עם המאומתים. מרגישים טוב. אבל הם צריכים עזרה. אם צריכים גם לוגיסטיקות, אז אנחנו כמובן מציעים את העזרה. רובם בסך הכל בסדר. מסתדרים. זה יישוב שדואג לתושבים שלו, גם מבחינת הקהילה. ואנחנו כל הזמן דוגמים, מחדדים את המסרים לציבור, למרות המספר אסור להסתנוור ואנחנו לא שם. יכול להשתנות בכל רגע נתון. מספיק איזה מסיבת משהו. אתמול היתה מסיבת גיוס. בום. אנחנו לא ... אבל ממשיכים לשמור על הכללים, מסיכות איפה שצריך, ריחוק וכמובן היגיינה. מי שמכיר, מי שחלה בעצמו, שאומת, מתבקש, מוזמן לעדכן אותנו על מנת שנוכל א' לעזור לו, וב', אם הוא יסכים, גם לעדכן את הציבור. עד כה, לא מעט מהמאומתים הסכימו והשם שלהם פורסם ואנחנו מודים להם על כך.

שיפוצי קיץ והיערכות לפתיחת השנה. לא שנת לימודים סטנדרטית. בשום פנים ואופן. אתם רואים שכל הזמן דברים משתנים. שר החינוך עולה ויורד וכל פעם יוצא משהו אחר. יש איזשהו מתווה שמסתמן שהולך להיות והוא בסיס לשינויים, ואנחנו עושים התאמה למועצה. ברור לנו כרגע שבכל מקרה, אם תיפתח השנה במועד, היא לא תיפתח במתכונת רגילה. השיטה ההיברידית תמשיך בגילאים המבוגרים. בקטנים יותר, כמו שעשינו עם קפסולות. תחת שמירה על היגיינה. זה עבד בסדר. והתחלואה, טפו טפו, בקרב תלמידנו ומורנו וכו' היתה נמוכה מאוד. אנחנו צריכים לשמור על זה. מה שאנחנו צריכים לשפר זה את רמת האפקטיביות של ההוראה, של הלמידה. כלומר שלימוד מרחוק צריך להיות טוב יותר. בפעם הקודמת השגנו מחשבים ועשינו כל מיני, בדרכים לא דרכים השגנו מחשבים למשפחות מרובות ילדים, ואין להם מחשבים לכל

הילדים. אז השגנו מתרומות. וצריך לעשות את אותו דבר, זה מה שאנחנו עושים עכשיו, רק בעצימות יתרה. גם התקבלו קולות קוראים מהמדינה, שאמורים קצת לאפשר לנו לקנות עוד מחשבים, ציוד מחשוב, מצלמות, מיקרופונים, מחשבים, מצד אחד. מצד שני, אני מול חברות תקשורת כמו סלקום ופרטנר, בגבעת טל לצורך העניין, כדי לתת לנו קצת יותר, לייצר לנו קצת יותר רוחב פס, שלא ביום שכולם ילחצו על זום באותו רגע אנחנו נחוה כאילו קשיים.

איך זה קשור לסלקום?

אלי כהן:
שי רוזנצוויג:

יש להם אנטנה מאוד רצינית וספק, מסתבר, רציני ביותר בגבעה. הקליטה שם בסלקום היא טובה. רגע, רק אסיים. אחרי זה שאלות. כמובן כל מה שמתמע, שדרוגי מחשבים, אינטרנט וכו'. האתגר השני הוא הוראה. לראות שאנחנו מייצרים פה עוד מכפילי כוח על בסיס מתנדבים, על בסיס מורות חיילות ומורים ומורות, שלא יהיו לנו חוסרים ולהשלים את כל החוסרים. עובדים מול המחוז ועובדים קשה מאוד. ועד כה המצב שלנו בסדר. לא מדהים אבל בסדר. נראה כאילו נוכל להיכנס ללימוד מרחוק ולאפשר למורים קצת יותר מרחב, קצת יותר אורך נשימה. כי עד היום, בסיבוב הראשון, מורים נאלצו לעשות המון פעולות במקביל. זה די מקריס ודי מסריס. למדנו מזה וגם את זה אנחנו קצת נרווח. שיפוצי הקיץ נעשים בימים אלה. כשהדגש הוא על הדברים הכי חשובים.

בטיחות. כבר כמעט כל מוסדות החינוך עודכנתי שרובם כבר אחרי תיקון הליקויים. אני אעשה, אני מעדכן אתכם, שאני אעשה גם את ביקורות הפתע שלי. בלי שום קשר למה שעושה המנכ"לית והקב"ט. אני אעשה את הביקורות שלי, ואני אדגום. אני אדגום כל מיני סעיפים שיש שם ואני מקווה מאוד

שלא אמצא. שמתו דגש על בטיחות, וליישר קו מבחינת הקבלה, שתהיה מה שנקרא תרבותית, נקייה וסימפטית.

יש שיפוצים שכבר פתחנו תב"רים בגינם ואישרנו אותם. גנים, ובתי ספר. זוכרים את תוכנית החומש מול מפעל הפיס? אז עדיין לא קיבלנו את אישורי הכספים בפועל שאנחנו צריכים לקבל ולכן אני לא יכול לעשות את זה עכשיו, לתחילת הלימודים. אז אנחנו בונים את התוכניות, מכינים את הכוח, ומכוונים לעד אחרי החגים. הכוונה היא שאחרי החגים ייכנסו הילדים ויהיו להם גנים גם יותר נעימים ומשופצים ומשודרגים.

אם נגענו כבר בשיפוצי קיץ בפתיחת השנה, אתה יכול לעדכן אותנו מה קורה בצופי שרון?

מנהלת צופי שרון המשיכה לאתגר הבא שלה. אנחנו כרגע נמצאים בתהליך של מכרז למציאת מנהל, מנהלת, שמתבצע ביחד עם משרד החינוך, במשרד החינוך, ומנהלת מחלקת חינוך שלנו מובילה את זה. יש מועמדים, יש מועמדות. ואנחנו נמצה את זה. בסוף יהיה מנהל/ת לבית הספר ואנחנו נפתח את השנה מאוישים. יכול להיות שזה יהיה יום לפני. אבל אני אומר, גם ככה זה מאתגר וקשה ואנחנו בינתיים נחזיק את הדבר הזה.

אז יש מועמדים.

יש, בהחלט. רוצים.

זה מה שחשוב.

אני חייב לומר שהפתיע אותי לראות לא מעט רוצים לנהל. זה לא מובן מאליו. וזה מראה שעברנו איזשהי כברת דרך. אני מאוד מקווה שאנחנו גם נזכה לאיכות וחדשנות.

נופיה. טוב, עדכנו כבר לגבי אזור תעשייה, שאנחנו רוצים לפתוח את המעטפות מחר. על אותה דרך הכנסנו לזה גם את הקבלן הזה שיעשה את שלב א'.

דליה נחום לוי:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

שי רוזנצוויג:

דליה נחום לוי:

שי רוזנצוויג:

הוא כבר יהיה הקבלן שיעשה את נופיה. לכן אני שמח לעדכן שנופיה שלב א' בדרכו לצאת לדרך. ומרגע שהרכבת עזבה, אני יודע שתושבים שקנו שם אדמות די לחוצים מה קורה, למה זה לא זז, כי קנינו וכו'. אז זה יוצא לדרך. אנחנו היינו בתקופה די מאתגרת עם הקורונה, אבל עכשיו אנחנו בישורת האחרונה ובהחלט פרויקט חשוב לנו ואנחנו נעשה אותו, בתקווה יד ביד עם היזם, כדי לייצר פה פרויקט יפה.

הכביש בגבעת טל, מעבר למה שאתם כבר רואים ששמו עצים. לעצים האלה חיברו השקייה. ועכשיו חיברו את זה גם למחשב. עד כה השקו את זה באופן ידני. עברו שם פעמיים ביום ונתנו שם השקייה ידנית. עכשיו יש שם עם מחשוב. השלב הבא זה לחבר שם קצת חשמל. כי יהיו נקודות שתהיה תאורה מיוחדת על העצים. וכמו שראיתם את הבור הגדול, התחילו מצד אחד לסגור אותו, שהוא כבר לא מאיים. אבל עדיין לא ממליץ לאף אחד להיכנס אליו ברייס עם הרכב. מצד אחד. מצד שני, כבר עושים את ההכנה לקיצור של העיקול. אתה כבר יכול להבין את המתווה, איך הוא ילך. אנחנו ממתינים עדיין, הוועדה שאמורה להתכנס בהמשך החודש הזה ושני העיקולים האלה אמורים לעלות בוועדה ובתקווה גם להיות מאושרים. ברגע שיאשרו אותם, נוכל לעבוד באופן רשמי וביתר שאת על השלמת העיקולים האלה, שהם בעצם כרגע, זו הסיבה שלא גורמים את כל המדרכות באזור של העיקולים. זו הסיבה שהרבה דברים שהם לא רוצים, רוצים רק אחרי שמסיימים את העיקולים לעשות את השלב האחרון של הריבוד. זה מה שכרגע שעון סטופר שלנו, הוא לא שעון סטופר, ועל זה אני דוחף. שיאשרו לנו את העיקולים. זאת אומרת אנחנו הולכים לעבור עוד חורף במצב הזה של הכביש?

אלי כהן:

שי רוזנצוויג:

המצב הזה של הכביש, אני קונה לגמרי שאנחנו נעבור עוד חורף, שהוא חורף שיש אספלט, בהשוואה לחורף הקודם שרק בסוף שלו שמו אספלט, שבהם הניקוזים עובדים. בהחלט. אני לא יכול לבנות ולא יכול לסיים בלי שמאשרים לי את התב"ע של העיקולים האלה. זה יהיה לא תקין. לכן זה המצב. המנהל האזרחי לא עבד תקופה ארוכה. הם עדיין עובדים בחצי כוח. הם לא עובדים פשוט. והם אלה שצריכים זה. תשאל אותי אם זה פוליטי או שבאמת אנשים שם חולים? לא יודע. לא יודע להגיד לך את זה. אבל העובדה היא שכרגע אנחנו פועלים בכל הרמות. גם פוליטית פגשנו את אבי רואה ופגשנו את השר מיכאל ביטון. ורמה. אלה הדברים. הכביש הזה, אני רוצה להגיע לחורף שאנחנו כבר שם.

אלי כהן:

כן, אבל כמו שהם עשו את המדרכות, עזוב שפתחו את זה עכשיו בשביל התחמ"ש, אבל כמו שהם עשו את המדרכות בכל הדרך, למעט שני העיקולים, למה שלא יעשו את הריבוד השני בכל הדרך, למעט שני העיקולים?

הם מעדיפים.

אודליה גוטל:

מה שהם מעדיפים זה ברור.

אלי כהן:

לא, אבל אנחנו גם מעדיפים שכרגע, בעבודה שהיא עבודה כבדה ורצינית, שלא ישימו ריבוד ופשוט יעברו ויהרסו שם. חבל. אני רוצה לקבל את זה כמה שיותר חדש. מה שיש כרגע הוא מספיק.

שי רוזנצוויג:

המשאיות ייכנסו -

דליה נחום לוי:

איזה משאיות?

אלי כהן:

זה מסוג הדבר שאתה עושה אחרון. זה פשוט בשלבים, שנייה לפני שאתה מסיים, שים את הריבוד ותעוף משם.

שי רוזנצוויג:

המלצה של כל גורמי המקצוע, שהם לא קשורים לקבלנים בשטח, גורמים שאנחנו בדקנו, כולם המליצו לחכות.

אודליה גוטל:

עדכון אחרון בנוגע לכביש. אני גם שמח לבשר שאנחנו משלימים את המדרכה שבין הכיכר, הכניסה לשכונה. עד לאחר ה... איפה שהמיני פיץ? יש שם כלום. היתה צריך להיות שם מדרכה. ועכשיו אם תלכו, תראו שפשוט משלימים את המדרכה הזאת עד חיבור לרחוב ערבה. ויהיה בעצם רצף שבו יוכלו לעבור. זה די יישר לנו קו בהיבט הזה. זה לגבי העדכונים. אני רוצה להודות לכם ולסגור את הישיבה. תודה רבה לכולם. בריאות ותשמרו על עצמכם.

אודליה גוטל

מנכ"לית המועצה

שי רוזנצוויג

ראש המועצה
